Magazine Committee 2001-2002

October 2002

മൊഴി

A collection of Expressions

പ്രസാധനം:
മാഗസിൻ കമ്മിറ്റി 2001 - 02

FOR YOUR COPIES

Please Contact

Dr. P. Shaji James - Assistant Prof.

P.V. Sooraj Kannan

L. Joe Joe Bovas

മൊഴി

A Collection of Expressions

പിന്നണിയിൽ...

സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ : ഡോ: പി. ഷാജി ജെയിംസ്

സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ : പി. വി. സൂരജ് കണ്ണൻ.

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ് :

ഷേർളി.. എം. എ.
ജോജോ. എൽ. ബോവാസ്
ശ്രീഷ. പി.
ശ്യാം കൃഷ്ണൻ
സ്മിത. കെ. ഇ.

ലാംഗ്വേജ് എഡിറ്റിംഗ് : ശ്യാം കൃഷ്ണൻ
സാൻഫ്രെഡ് ജോസഫ് ലൂയിസ്

പ്രൂഫ് : ഷേർളി. എം. എ.
സാൻഫ്രെഡ് ജോസഫ് ലൂയിസ്

ലേഔട്ട് & ഇല്ലസ്ട്രേഷൻ : പി. വി. സൂരജ് കണ്ണൻ
ഗോപു. ആർ. നായർ
ദീപക്. ഇ.
: സരിത. എസ്. എസ്
അനു. എം. ബാബു

മുഖച്ചിത്രം : സൂരജ് കണ്ണൻ.

പ്രസാധനം :

മാഗസിൻ കമ്മിററി.

സ്റ്റുഡന്റ്സ് യൂണിയൻ 2001 - 02

സ്പന്ദനം

കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലമായി 'മൊഴി' ഈ കാമ്പസിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ നെഞ്ചിലേറ്റി നിന്നിരുന്നു; ഒരു ചുവർപത്രമെന്നത് പുതിയൊരാശയമൊന്നുമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും! കാമ്പസിന്റെ വിഹ്വലതകളത്രയും ഏറ്റുവാങ്ങിയ ജലാശയമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും കളകളാരവമുതിർത്ത് ഇടയ്ക്കെങ്കിലും പതഞ്ഞൊഴുകാൻ കഴിഞ്ഞ നീർച്ചോലയായിരുന്നു 'മൊഴി'. കയ്യെഴുത്തുമാസികയുടെ രൂപത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുന്ന ഈ 'പുതുമൊഴി' കഴിഞ്ഞ ഒരാണ്ടത്തെ കളകളാരവങ്ങൾ ഒപ്പിലിടതാണ്. ഇതൊരു സ്മാരകശിലയാകരുതെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

കാഫ്കയുടെ ഡയറിയിൽ നിന്ന് (1910 ഡിസംബർ 15) ഏതാനും വാക്കുകൾ ഞാൻ കടമെടുക്കട്ടെ,

"അവ്യക്തമായ ഒരു പ്രത്യാശ മാത്രം ജീവനോടെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്, അതും പക്ഷെ സ്മാരകശിലയിലെ ആലേഖനങ്ങളെപ്പോലെയും. ഞാനെഴുതുന്ന ഓരോ വാക്കും അടുത്തതിന്മേൽ ചെന്നുരഞ്ഞ് അപശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു; വ്യഞ്ജനങ്ങൾ തമ്മിലുരസുന്ന ചതഞ്ഞ ശബ്ദം എനിക്കു കേൾക്കാം. സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ തെരുക്കൂത്തിലെ നീഗ്രോകളെപ്പോലെ അകമ്പടി പാടുന്നതും എനിക്കു കേൾക്കാം. ഓരോ വാക്കിനുചുറ്റും എന്റെ സന്ദേഹങ്ങൾ വട്ടമിട്ടു നിൽക്കുകയാണ്. വാക്കിനെ കാണുന്നതിനു മുമ്പ് ഞാൻ കാണുന്നതവയെയാണ്. പിന്നീടോ! ഞാൻ വാക്കിനെ കാണുന്നില്ല. ഞാനതിനെ പുതുതായി കണ്ടുപിടിക്കുന്നു."

ഡോ. പി. ഷാജി ജെയിംസ്.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ.
സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ.

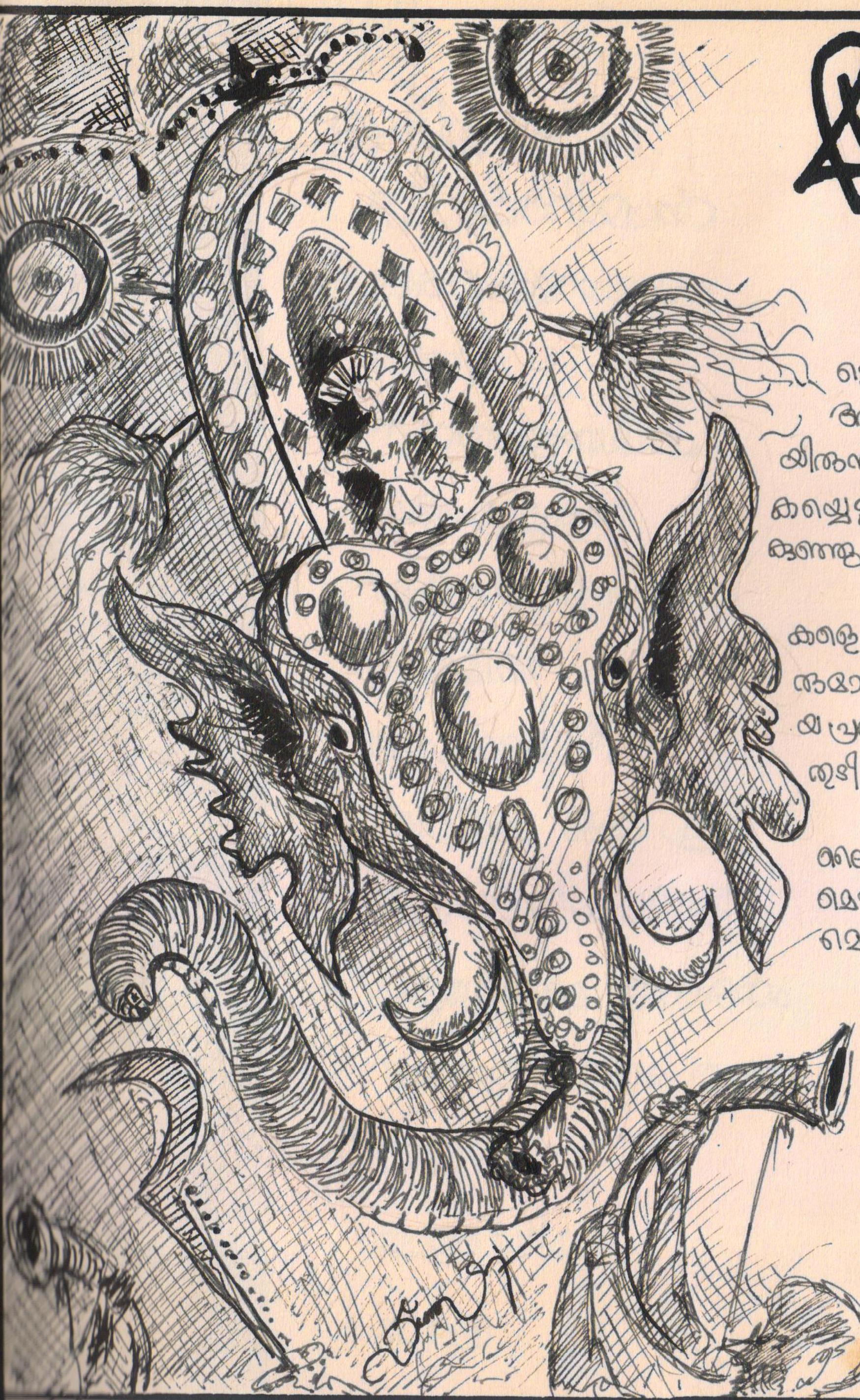

മുഖമൊഴി

ചരിത്രത്തിന്റെ ഓരോ ചുവടുവയ്പ്പുകളിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പങ്ക് നിർണ്ണായകമായിരുന്നു. അവരുടെ ചിന്തകൾ ചിന്തേരിട്ടൊരുക്കാൻ, കലാലയങ്ങളിൽ കൊച്ചു മാഗസിനുകൾ അന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവയൊന്നും പണത്തിന്റെയും ആർഭാടങ്ങളുടെയും വിളംബരങ്ങളായിരുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആകുലതകൾ നിറഞ്ഞിരുന്ന അവ കൊച്ചു കയ്യെഴുത്തു മാസികകളായിരുന്നു; നോട്ടീസ് പേപ്പറുകളിൽ തുന്നിക്കൂട്ടിയിരുന്ന കുഞ്ഞു കയ്യെഴുത്തു മാസികകൾ!

ഞങ്ങളും 'മൊഴി'യെന്ന നമ്മുടെ ചുവർ മാഗസിനിലെ സൃഷ്ടികളെ ഓരോ വർഷവും കയ്യെഴുത്തു മാസികകളാക്കി പുറത്തിറക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു; വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആകുലതകൾ നിറഞ്ഞ പഴയ ആശയ പ്രതാപമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും. പക്ഷെ ഇവയും ഒരു ക്യാമ്പസിന്റെ പുതിയ തുടിപ്പുകളാണെന്ന വിശ്വാസമുണ്ട്.

ഈ 'പുതിയ മൊഴി' നിങ്ങൾക്ക് സമർപ്പിക്കുകയാണ്.
ലൈബ്രറിയുടെ അലമാരയിൽ മൊഴിയിൽ മാറാല കേറാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത്,
മൊഴിയിൽ വാലൻ കൂട്ടകൾ കൂടൊരുക്കാതെ നോക്കേണ്ടത്,
മൊഴിയിലെ സ്വപ്നങ്ങൾ ചിതലരിക്കാതെ കാക്കേണ്ടത്,
നിങ്ങളാണ്!

ഇടക്കെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളും വിരൽ തുമ്പുകളും മൊഴിയെ തലോടുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ,

പി.വി. സൂരജ് കണ്ണൻ (98-02-15)
മാഗസിൻ എഡിറ്റർ
സ്റ്റുഡന്റ്സ് യൂണിയൻ 2001 - 2002

മൊഴി

താളുകളിലൂടെ....

കവിതകൾ :

നീ അറിയാൻ	സ്മിത . കെ.ജെ.	5
അവസ്ഥാന്തരം	ബെൻസില ബീഗം.	11
ഞാൻ	ശ്യാമകൃഷ്ണൻ.	14
സ്വാതന്ത്ര്യസമരം	സൂരജ് കണ്ണൻ	16
വളപ്പൊട്ടുകൾ	ശ്രീകുമാർ . എം .	19
നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ	റീബ	24
സമന്വിത	രമ്യ. എൻ.	27
യാത്രാമൊഴി	സുബിനി	34
എനിക്കും ഒരു കൂട്ട്	സൂരജ് കണ്ണൻ	38
സഹയാത്രികയ്ക്ക്	ലിയാ ജോയ്	40
പ്രകൃതിയുടെ രോദനം	ബിമി	44
ഏകാന്തതയുടെ താളം	ഷേർളി .എം.എ.	45

കഥകൾ :

കാത്തിരിപ്പ്	ഉമ . ജെ .	12
യാത്ര	ദീപു.ഡി.എസ്.	36

P.T.O.

ലേഖനങ്ങൾ :		
ഇനിയും ഒരു യുദ്ധമോ?	രാജി	17
ചലച്ചിത്രങ്ങളും ആധുനിക തലമുറയും		21
POEMS :		
TO HER WITH LOVE	SANFRED. J. LUIZ	4
DISTRESS	JUBY JOSE	6
MONSOON	SANFRED. J. LUIZ	15
AM I REALLY IN....?	JOE JOE	28
I THINK, I WAS IN....?	JOE JOE	30
YES I WAS REALLY IN....?	JOE JOE	32
DIVINE LOVE	MANEESH Kr. JHA	39
ESSAYS :		
THE REAL TASTE OF LIFE	JOE JOE	8
CARTOONS & DRAWINGS		
	GOPU. R. NAIR	
	DEEPAK. E.	
	AMBILI	
	GOPU	
[illegible]	[illegible]	

To her With Love

SANFRED JOSEPH LUIZ (2000)

With a smile she came
And with a glance I let
My heart throbbing with joy
A joy never felt before
So hard and so fast
She captured my heart

But those were dreams
Dreams never to have set
How can I ? poor me
To have loved her so much
So as to say that I cared enough
To the last air I breath
But Someone did say that
"If you love some-thing, set It free
If it comes back to you, it's yours
If it doesn't it was never meant to be yours"

So with all my zest and ardour
I broke the ice and let her free
But till to day she never came
And I now lay, with no one to say,
"It's better to have loved and lost
Than never to have loved at all."

കവിത

നീ അറിയാൻ

സ്മിത. കെ. ജെ.
(2000)

സുഹൃത്തേ,

സ്നേഹത്തിന്റെ നിറം
നിനക്കറിയുമോ ?
സ്നേഹത്തിന് രക്തത്തിൻ
കടും ചെമപ്പോ
അതോ സൗഹൃദത്തിൻ വെണ്മയോ ?

അമ്മ തൻ സാന്ത്വനത്തിൽ
സ്വച്ഛസ്നേഹത്തിൻ നിറം.

താതന്റെ വിയോഗത്തിൽ
നഷ്ടസ്നേഹത്തിൻ നിറം.

സുഹൃത്തിന്റെ കണ്ണീരിൽ
നനവായ് നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തിൻ നിറം.

എന്റെ വിരഹത്തിന്
സ്നേഹത്തിൻ ധൂമവർണ്ണം.

എന്റെ ബാല്യത്തിന്
സ്നേഹത്തിൻ നഷ്ടവർണ്ണം.

എന്റെ ത്യാഗത്തിന്
സ്നേഹത്തിൻ അശ്രുവർണ്ണം.

എന്റെ നഷ്ടത്തിന്
സ്നേഹത്തിൻ ദു:ഖവർണ്ണം.

എന്റെ നേട്ടത്തിന്
സ്നേഹത്തിൻ കനകവർണ്ണം.

എന്റെ സ്നേഹത്തിന്
സ്നേഹത്തിൻ സ്നേഹവർണ്ണം.

Distress

Juby Jose (1998)

Agony, Agony every where
Distress I made 'u' my mistress
Strangling in the strings of luv
Suffocating, each breath I take
But do I really want to come out ?
Distress I made you my mistress
Dark and gloomy faces all around
'U' have noises but no soothing sound
Like a sorrowful ballad everyone witnessing
But do I really want to play it on ?
Distress I made u my mistress
I remember first when I saw 'u'

The smiling face hit deep inside me
Still a shade though faded away
But do I really want to scrap it out ?
Distress I made 'u' my mistress
Evolution of dilapidated heat
is but very hard to take place
Shredded flowers of spring don't bloom up
But do I really want to bloom up
Distress I made 'u' my mistress.
Life is long, but time is short
A leap and a jump will being to stop
The climax yet to be decided upon
But can I really face up the climax.?
Distress I made 'u' my mistress
But still I don't know why I did
Distress I made 'u' my mistress.

തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തു. അതിന്റെ പേരിൽ ഒരു സ്ഥാനത്തിനും നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിൽ സ്വന്തം കഴുത്ത് പണയപ്പെടുത്തിയതിന് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യസമര-പെൻഷനും നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. ഇന്ന് എല്ലാവരും അവരവരുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മാത്രം ഏകനായി വിശപ്പുകൊണ്ട് മരിക്കുന്നു.

— ആരും കേണലിന് എഴുതുന്നില്ല. (നോവൽ)
ഗബ്രിയേൽ ഗാർസിയ മാർക്വിസ്.

The real taste of life

It was in 1993-94 school year that I worked at my school bakery as a part of my carriculam. There I really had the real taste of pastries, cookies, lamingtons, spisco of different flavours, patties, omlets and so on. Whenever I want to satisfy the "spoon & fork," I had to go out and stand to eat. That never bothered me because of the taste of the wonderful items I could eat.

Recently S.S Stores got a scintillating sign board from the multi-national cadbury company. On it is the catchword "The Real Taste of life." Everybody from the girls hostel might have read this. Also many others in the campus might have gleaned at it. Just for a white! What right the cadbury has to claim through their chocolates "Real Taste of life"? In order to understand that it is better to analyse the composition of the chocolate. It is derived from the roasted seeds of cocoa tree, which is an addictive drug!!! Cocoa or chocolate contains the drug 'theobromine'. Random house dictionary defines

While some of you spend time with your sweet heart between 4 - 6.30 pm: you think that you have the real taste of life. After a few months you realize that you are used to that taste and you want to taste some one else. Then you will have

JOE JOE . L . BOVAS (2000)

The real taste of life

It was in 1993-94 school year that I worked at my school bakery as a part of my carriculam. There I really had the real taste of pastries, cookies, lamingtons, spisco of different flavours, patties, omlets and so on. Whenever I want to satisfy the "spoon & fork", I had to go out and stand to eat. That never bothered me because of the taste of the wonderful items I could eat.

Recently S.S Stores got a scintillating sign board from the multi-national cadbury company. On it is the catchword "The Real Taste of life." Everybody from the girls hostel might have read this. Also many others in the campus might have gleaned at it. Just for a while! What right the cadbury has to claim through their chocolates "Real Taste of life"? In order to understand that it is better to analyse the composition of the chocolate. It is derived from the roasted seeds of cocoa tree, which is an addictive drug!!! Cocoa or chocolate contains the drug 'theobromine'. Random house dictionary defines

While some of you spend time with your sweet heart between 4 - 6.30 pm; you think that you have the real taste of life. After a few months you realize that you are used to that taste and you want to taste someone else. Then you will have

JOE JOE . L . BOVAS (2000)

The real taste of life

It was in 1993-94 school year that I worked at my school bakery as a part of my carriculam. There I really had the real taste of pastries, cookies, lamingtons, spisco of different flavours, patties, omlets and so on. Whenever I want to satisfy the "spoon & fork," I had to go out and stand to eat. That never bothered me because of the taste of the wonderful items I could eat.

Recently S.S Stores got a scintillating sign board from the multi-national cadbury company. On it is the catchword "The Real Taste of life." Everybody from the girls hostel might have read this. Also many others in the campus might have gleaned at it. Just for a white! What right the cadbury has to claim through their chocolates "Real Taste of life"? In order to understand that it is better to analyse the composition of the chocolate It is derived from the roasted seeds of cocoa tree, which is an addictive drug!!! Cocoa or chocolate contains the drug 'theobromine'. Random house dictionary defines

While some of you spend time with your sweet heart between 4 - 6.30 pm; you think that you have the real taste of life. After a few months you realize that you are used to that taste and you want to taste someone else. Then you will have

JOE JOE. L. BOVAS (2000)

theobromine as: " A poisonous powder used chiefly as a diuretic, stimulent ...... found in cocoa."

Chocolates and cocoa are stimulents because when they are taken into the body, the body immediately mobilises it's faces to rid itself of this poisonous drug as quickly as possible. Pimples are just one of the avenues the body used to try and rid it-self of this poisonous drug. (Advice dedicated to the beauties of LH).

Just pause for a moment and think whether we have anything from the college life which can provide 'the real taste of life.' A few weeks ago, some students had a 10 day camp at Attapadi and photos were exhibited. Some of them had "the real taste of life" when they had to work in different terrains.

While some of you spend time with your sweet heart between 4 to 6.30 pm, you think that you have the real taste of life. After a few months you realise that you are used to that taste and you want to taste someone else. In that experience one of you will be having the real 'real taste of life'. My friend Rhoney got such an experience, but he consoled himself by saying 'Life is really beautiful.'

Fresher's day, Arts festival, club programs, fare well day, good friends, wonderful teachers, exams all gives good taste of life. I remember the words from the Bible which states "Love your neighbour as yourself." If you do so you will not taste the thunder, but the real meaning of life on earth "the real taste of life." And your Dill will Manghae...... more and more.

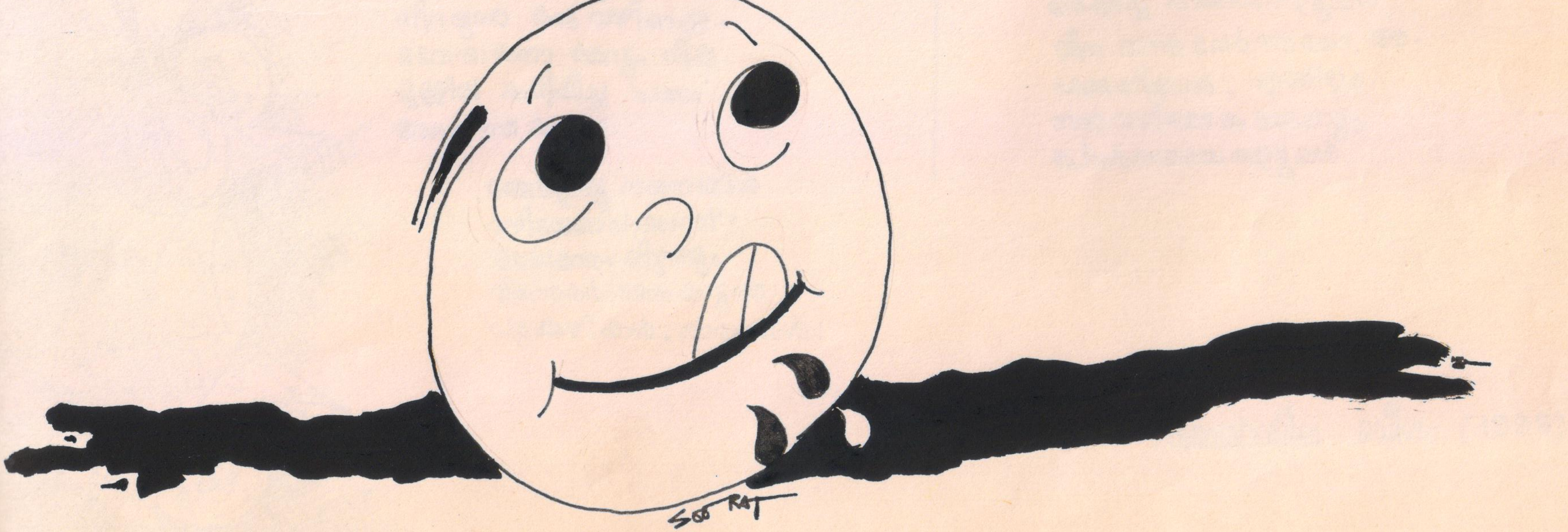

അവസ്ഥാന്തരം

ഉയർന്ന പൊന്തുമീയാത്മനാളം,
ഗതിയേതെന്ന് തിരയാതെ;
വഴിവക്കിലിരുന്ന് വിതുമ്പുമൊരു
പിഞ്ചുപൈതലിൻ ദീന-
രോദനം കേൾക്കാതെ.

കേൾക്കാമതിന്നു മപ്പുറത്തു നി-
ന്നൊരാഘോഷമേളത്തി-
ന്നാർത്തനാദം; വീണ്ടും
വിഴിക്കൊരു ചെവി വട്ടം നീട്ടാതെ.
ഉയരുന്നു; വളരുന്നു;
അവനുച്ചസ്ഥായിയിൽ.

നിരയുന്ന ഒരു വഴിമാത്ര-
മതേതാണോ കൊടും വിഷ-
മുള്ളിൽ രഹിപ്പിച്ച 'പണം',
അതൊന്നു മാത്രം.

മഞ്ഞളിച്ച നയനങ്ങൾ
വഴിയേതായാലെന്ത്?
അന്ധകാരം വിഴുങ്ങും
വികാരദർപ്പണം കാട്ടുന്ന
പടുകുഴികൾ; യാതനകൾ!

വിഷക്കുടീരങ്ങൾ ദൂരയാത്ര
യ്ക്കൊരുക്കുന്നു, അവനെ
അന്ത്യനാളുമെറിയുന്നുവല്ലോ;
പണ്ടേ വമിച്ച, പ്രജ്ഞയിൽ മാത്രം
നിറഞ്ഞതേതോ 'രമ്യത' ത്താൽ.

ശോഷിച്ച കയ്യാലവനെണ്ണുന്ന
ശേഖരിച്ച നാണയത്തുട്ടുകൾ
വീണ വന്നു ചേർന്നുവോ, അ-
പമൃതിയാൽ; എങ്കിലും...
നൻവഴിക്കേകുമെപ്പോഴും
പൊൻനാണയത്തുട്ടുകൾ.

-ബെൻസില ബീഗം (1999)

കാത്തിരിപ്പ്

കഥ

— ഉമ.ജെ (2001)

പതിവുപോലെ അവൾ ഉമ്മറത്തെ കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു. പുറത്തു നിന്നു വന്ന തണുത്ത കാറ്റിൽ അവളുടെ കണ്ണുകൾ താനേ അടഞ്ഞുപോയി.

അവളുടെ മനസു മുഴുവൻ രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ആ തണുത്ത രാത്രിയായിരുന്നു. അന്നാളിലായിരുന്നു അവളുടെ ഏകമകൻ, പട്ടിണി കിടന്നും പണിയെടുത്തും അവൾ പഠിപ്പിച്ചു വലുതാക്കിയ അവളുടെ ആ മകൻ പടിയിറങ്ങിയത്. കഷ്ടപ്പെട്ടും രാത്രി പകലാക്കിയും പഠിച്ച് വാങ്ങിക്കൂട്ടിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും കെട്ടി പെറുക്കി അവൻ ജോലി അന്വേഷിച്ച് വീടുവിട്ടിറങ്ങിയത്. ഒരു-പാട് പ്രതീക്ഷകളോടെ-യായിരുന്നു ആ അമ്മ മകനെ യാത്രയയച്ചത്. പിന്നീട് കണ്ണെത്താ ദൂരത്തു നിന്നും മകനയച്ച കത്തുകളിൽ നിന്നും നിരാശയുടേയും ദു:ഖത്തിന്റെയും ഗന്ധം പരന്നു തുടങ്ങി. ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം ആ കത്തുകളും നിലച്ചു.

ഇനിയുള്ളത് മകന്റെ മരിക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ മാത്രം. ഇന്നും അവൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്. ഇതു പോലൊരു തണുത്ത രാത്രിയിൽ തന്റെ മകൻ തിരിച്ചു വരുമെന്ന്.

അത്ത തണുത്ത രാത്രിയിലും അവൾ കാത്തിരുന്ന പുറത്തു നിന്നും ആരുടെയോ കാലൊച്ച കേട്ട് അവൾ മുറ്റത്തേയ്ക്കോടി. അത് ഏതോ വഴിപോക്കൻ വിടന്വേഷിക്കാൻ വന്നതായിരുന്നു. അവളുടെ കാത്തിരിപ്പ് ഇനിയും തുടരുകയാണ്.

------- -----■

കവിത

ഞാൻ

-ശ്യാം കൃഷ്ണൻ (2000)

ആരാധനാലയത്തിന്റെ അസ്ഥിത്തറ തോണ്ടുമ്പോൾ,
നിരാലംബർ തൻ രക്തം പുഴയായൊഴുകുമ്പോൾ,
ജീവിതം കൃതാർത്ഥമെന്ന് ഞാൻ വിളിച്ചോതുന്നു.

പച്ചപ്പിനായി പടവെട്ടുമ്പോൾ,
കാവി തൻ കാവലാളായി മാറുമ്പോൾ,
കൊലച്ചോർ വാരുന്നോർക്കുള്ളിലിരുന്ന് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാൻ;
ഞാൻ തീവ്രവാദം; ഞാൻ വർഗ്ഗീയത!

തീവണ്ടിക്ക് തീ വയ്ക്കുമ്പോൾ,
കത്തിയമരുന്ന മനുഷ്യ ശരീരത്തെ
ആവി പാറുന്ന മട്ടൻ ചാപ്സ് പോൽ നോക്കി നിന്നീടുമ്പോൾ,
ചുറ്റും ജയാരവം മുഴക്കുന്നോർക്കുള്ളിലിരുന്ന് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാൻ;
ഞാൻ തീവ്രവാദം; ഞാൻ വർഗ്ഗീയത!

പാടുന്ന ഞാൻ,
മരിക്കില്ല, ഈ വിഡ്ഢികൾ ജീവിക്കുവോളം.

monsoon

-SANFRED-JOSEPH LUIZ (2000)

The dusty lanes, The barren planes
The dried leaves and the sweating air
Never has been, so rough, so tough
Eagerly waiting for the heavenly water to drop
Wait, waiting, waited for the day
Like a damsel waiting for her lover.
Who has gone out of bay
Alas! Time passes it's own way.

The chirping of the birds
The cool touch of the breeze
The whistling of the boys next door
Woke me up from my oblivious state
As I look out through my sunken wooden plane
Clouds so thick cover the sky
As if the day is gone
And the night is creeping in
And with a flash, rain pours
Quenching the ever thirsty grounds
That smell, the smell of relief
That sound, the sound of immense joy.
As the crystals fall on to the ground
The world become alive
From the long sleep, it has been sleeping
Alas! It's time for the monsoons.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരം

ഫെമിനിസ്റ്റുകൾക്ക്

എ. വി. സൂരജ് കണ്ണൻ. (1998)

കൂട്ടിനകത്തെ തത്ത കലപില കൂട്ടി.
കൂടിന്റെ അഴികളെ അത് കൊത്തിനോവിച്ചു.
വാലിളക്കുകയും ചാടുകയും ചെയ്തു.
വിശപ്പെന്നു കരുതി വിളമ്പിയ വറ്റുകളിൽ
ശ്രദ്ധയോടെ കാഷ്ഠിച്ചു.
വളയത്തിലിരുന്ന് ആടി.
ചിറകടിച്ച് ചീറി.
ദാഹമെന്നറിഞ്ഞ് വാത്സല്യപൂർവ്വം
അകത്തേക്കു തിരുകിയ പാൽപ്പാത്രം
താഴേക്കു തട്ടിയെറിഞ്ഞു.
ദുഃശ്ശാഠ്യം ഉച്ചയുറക്കങ്ങളുടെ
സ്വപ്നസൗധങ്ങളെ തകർത്തെറിഞ്ഞപ്പോൾ,
കോപമുറഞ്ഞു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ
സ്ഫുടതയോടെ പ്രതിവചിച്ചു.
കൂട്ടിനകത്തെ തത്തയുടെ പ്രതിഷേധം:
"തത്തമ്മേ..., ച്ഛീ ച്ഛീ..."
കൂടിനെ സ്പർശിച്ച കരങ്ങളെ
കൊത്തിനോവിച്ചു.
വെമ്പുരക്കാഞ്ചനക്കൂട്ടിലെ പ്രതിഷേധ-
രഹസ്യമറിഞ്ഞു ഞാൻ നിനവിൽ ചിരിച്ചു.
സാഹസപ്പെട്ടാണ് കൂടു തുറന്നത്.
സൗഹൃദപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചു:
"തത്തേ.., ഇറങ്ങിവരൂ,
വിശാലമായ ആകാശം നിന്റെ ചിറകടിക്കായ് കാക്കുന്നു".
തത്തമ്മ മിണ്ടാതെ, നാണിച്ച് തല താഴ്ത്തി.
"ഓ! അവൾക്ക് പറക്കാനറിയില്ല...!"

ഇനിയും ഒരു യുദ്ധമോ?

രണ്ട് മഹായുദ്ധങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ഈ ഭൂമിയ്ക്ക് അടുത്തൊരു യുദ്ധം താങ്ങാൻ കഴിയില്ല. യുദ്ധം സർവ്വത്ര നാശം വിതയ്ക്കുന്നതല്ലാതെ അതുകൊണ്ട് ഇന്നേവരെ ഒരു രാജ്യത്തിനും ഒരു പുരോഗതിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജപ്പാനിലെ ഹിരോഷിമയിലും നാഗസാക്കിയിലും വർഷിച്ച ആറ്റംബോംബിന്റെ കെടുതികൾ അവിടത്തെ ഓരോ വ്യക്തിയും ഇന്നും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ന് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ നടത്തുന്ന വടംവലി സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളെ നാശത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നത്. അമേരിക്കയും താലിബാനും തമ്മിലുണ്ടായ ആക്രമണത്തിൽ എത്ര നിരപരാധികളാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. വെറും ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവനു വേണ്ടിയാണ് സാധാരണക്കാർക്ക് ദുരിതം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത്. എത്രയൊക്കെത്തന്നെ മത്സരിച്ചാലും മഹാഭാരതത്തിൽ ഗാന്ധാരി പറഞ്ഞതു പോലെ 'യതോ ധർമ്മസ്തതോ ജയ:'- എവിടെയാണ് ധർമ്മമുള്ളത്, അവിടെ വിജയവുമുണ്ട്.

രാജി (2001)

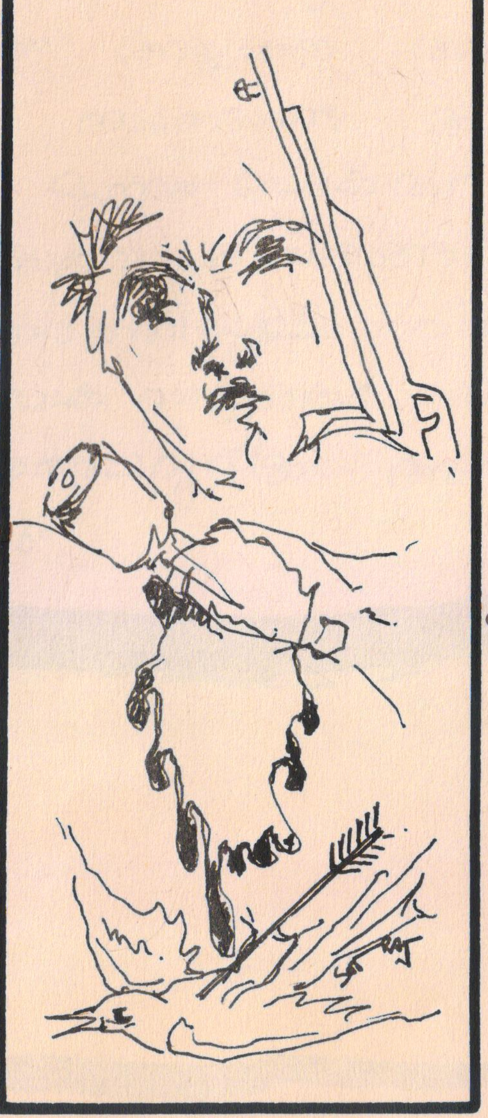

ഐൻസ്റ്റീന്റെ സിദ്ധാന്തം പോലെ നമുക്കാർക്കും തന്നെ ഒന്നും സൃഷ്ടിക്കാനോ നശിപ്പിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. 'ലോകമേ തറവാട്, തനിക്കീ

ചെടികളും പുൽകളും പുഴുക്കളും കൂടിത്താൻ കുടുംബക്കാർ' എന്നു വള്ളത്തോൾ പാടിയതു പോലെ ലോകത്തിൽ (തറവാട്ടിൽ) നാം ഒരുമയോടെ കഴിയണം. ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതിന് അർഹിക്കുന്ന ഫലം കിട്ടും. അല്ലാതെ അതിന്റെ പേരിൽ വഴക്കും യുദ്ധവും ഒന്നും തന്നെ നടത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഒരു മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം നടന്നാൽ ഇന്ന് ഈ ഭൂമുഖത്ത് കാണുന്ന സർവ്വ ചരാചരങ്ങളും നശിക്കുമെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിനാശമൊഴിവാക്കി ഒത്തൊരുമയോടെ കഴിയേണ്ട ലോക രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇത്തരത്തിൽ മത്സരിക്കുന്നതിൽ ഒരു അർത്ഥവുമില്ല. അതിന്റെ പരിണിത ഫലമോ, സർവ്വനാശവുമായിരിക്കും.

വളപ്പൊട്ടുകൾ

ശ്രീകുമാർ.എം. (1998)

ഒരു കൊമ്പു പുഷ്പമായ് വിടരാൻ കൊതിച്ചിട്ടും
ഇതളുകളില്ലാത്ത മുകുളമായ് നീ
ഒരു വർണ്ണശലഭമായ് പാറാൻ കൊതിച്ചിട്ടും
ചിറകുകളറ്റൊരു ശലഭമായ് നീ
ഉഷസ്സെന്ന താമരപ്പൂവിതൾ തുമ്പിലെ
തുഷാരബിന്ദുവാകുവാൻ കഴിയാതെ പോയ്

അടിതെറ്റി വീണൊരാ സ്വപ്നസൗധങ്ങളിൽ
ജീർണ്ണത താണ്ഡവ നൃത്തം തുടങ്ങിയോ?
പുലരിയിലെത്തിയോ പുത്തനാം ജീവനും -
പടികടന്നെത്തിയോ പൂമുഖവാതിലിൽ
മൃതമെന്നുരമ്പു നീ ബലിയിട്ട സ്വപ്നങ്ങൾ
സ്മൃതി തന്നിതൾപ്പൂവിലുയിരേകി പിന്നെയും

കാറ്റിരമ്പുന്നുവോ? കാർമേഘമെത്തിയോ?
കലിതുള്ളി കാർമേഘം പെയ്തിറങ്ങുന്നുവോ?
ഉരുകുമീ ജീവനിൽ കാത്ത നിൻ സ്വപ്നങ്ങ-
ളുയിരൊടുങ്ങുന്നുവോ കർക്കിടത്തുള്ളലിൽ

വൃശ്ചികക്കൊമ്പലിൽ വീണ്ടും തളിർക്കുന്ന
സ്വപ്നവൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പിലും ശാഖകൾ
തളിരുകളിലയായി, ഇലകളിൽ കുളിരായി
ഇതളിടാൻ വെമ്പുന്ന കുറുമൊഴി മൊട്ടുകൾ

കാറ്റുനിലച്ചുവോ ? കാട്ടുതീയെത്തിയോ ?
കത്തിക്കരിഞ്ഞുവോ തവ സ്വപ്നമേരുവും ?
കനലായി മാറി, ഒരു പിടിയാമ്പലായ്
കരളിൽ കുരുത്തോരു കനവിൻ കുരുന്നുകൾ
കണ്ണുനീർ വറ്റി കരയാൻ കഴിയാതെ
നിന്നുരുകിടുമോ സന്തപ്ത വേളയിൽ

അകതാരിലെവിടെയോ വിടരുന്ന പിന്നെയും
ഒരു കൊമ്പു സ്വപ്നത്തിൻ പൊന്നിതൾ പൂവുകൾ
ഇവയെന്റെ ജീവന്റെയാത്മദി മദ്ധ്യാന്തങ്ങൾ -
കുയിലും കുരുത്തും പകുത്ത കനവുകൾ
ഇവിടെയെൻ സങ്കല്പ സിന്ദൂരപുഷ്പങ്ങ-
ളിതഴുകാതെ പുനർജ്ജനി തേടുന്നു ;
ജീവന്റെയന്ത്യത്തുടിപ്പു തീരും വരെ ;
ജീർണ്ണിച്ചശിഷ്ടം മണ്ണായിടും വരെ.

"പുറത്ത് ഇരുട്ടും തണുപ്പും കൂടിക്കലർന്ന് ഒഴുകുകയാണ്. കോവിലിൽ ഭാരതേന്ദുവിന്റെ യൊഴിച്ച് എല്ലാ മുറികളിലും വിളക്ക് അണഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
വീട്ടുകാരും വേലക്കാരും ഉറങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
വിശാലവും കട്ടിയുള്ളതുമായ ഉറക്കം എല്ലാവരുടെയും മേൽ വിണുകിടക്കുന്നു.
മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങൾ, മരങ്ങൾ എല്ലാത്തിന്റെയും.
ഒന്നുമാത്രം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.
നിയമം.
നിരപരാധികളെ ശിക്ഷിക്കുന്ന നിയമം.
തണുപ്പും ഇരുട്ടും അതിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല.
അഥവാ, അതു തന്നെയല്ലേ തണുപ്പും ഇരുട്ടും?"

-ഗോവർദ്ധനന്റെ യാത്രകൾ.
(നോവൽ - ആനന്ദ്.)

ചലച്ചിത്രങ്ങളും ആധുനിക തലമുറയും

കലാപരവും സാംസ്കാരികപരവുമായി മുന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച്, ചലച്ചിത്രമെന്ന മാധ്യമത്തിലൂടെ ജനങ്ങളെ രാഷ്ട്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ പാതയിൽ അണിനിരത്താൻ സർക്കാരുകൾക്ക് സാധിക്കണം.

* * *

നല്ല സിനിമകൾ മനുഷ്യമനസ്സിനെ സംസ്കരിക്കുന്നു; ഉന്മേഷിപ്പിക്കുന്നു; ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു.

എത്ര നല്ല സിനിമകൾ നമുക്കു വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനപ്രശ്നം. പിന്നെ പിന്നെ സിനിമകളുടെ ആധിക്യവും.

എന്താണ് ചലച്ചിത്രം? ഒരു ശാസ്ത്രകാരന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത് ശബ്ദത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിന്റെയും പുനരാവിഷ്കരണം മാത്രമാണ്. അതിന്റെ കലാമൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ചലച്ചിത്രം എന്നത് സാഹിത്യം, സംഗീതം എന്നിവയുടെയും നൃത്തം, അഭിനയം മുതലായ ദൃശ്യകലകളുടെയും ഒരു മേളനമാണ്. എന്നാൽ ചലച്ചിത്രം എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതിനെക്കാളെല്ലാം ഉപരിയായി ചില അവ്യക്ത ധാരണകളാണ് നമുക്കുള്ളത്. മനുഷ്യനെ ആനന്ദിപ്പിക്കാനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനുമുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണ് സിനിമ. പകലന്തിയോളം ഉദരപൂരണത്തിനു വേണ്ടി എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ ചിത്രം ഒന്നു സങ്കല്പിച്ചു നോക്കൂ! അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതുവരെയുള്ള യാന്ത്രികജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള മുക്തിനേടലാണ് സിനിമ. വിനോദത്തോടൊപ്പം വിജ്ഞാനം വിളമ്പുന്ന ഒരു വിരുന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സിനിമ.

അങ്ങനെ സിനിമയെ അതിന്റെ ആസ്വാദകർ എങ്ങനെ വിവിധ കോണുകളിലൂടെ വീക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. സിനിമയ്ക്ക് സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് വേണ്ടി ചിലതൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയും. ആദ്യമായി ഒരു ചലച്ചിത്രം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു തീവണ്ടി ഓടിവരു-

വരുന്നത് കണ്ട് കാണികൾ നിലവിളിച്ചോടി. ഏതായാലും ആ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു നാം വളർന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സിനിമ നമ്മുടെ ചിന്താഗതിയെത്തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്ത് തികച്ചും യാഥാസ്ഥിതികരായിരുന്ന നമ്മുടെ 'കാരണവൻമാർ' അല്പം കൂടി പുരോഗമനപരമായ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിൽ സിനിമയുടെ സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണ്. ഒരു 'നല്ല സിനിമ' മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനെ സംസ്കരിക്കുന്നു; ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു; ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതൊക്കെ ശരി തന്നെ, എന്നാൽ ചലച്ചിത്രം ആധുനിക തലമുറയിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനത്തെയും അതിന്റെ ഫലങ്ങളെയുമാണ് നമുക്ക് അവലോകനം ചെയ്യേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ തലമുറയെ മറ്റെന്തിനെക്കാളുമേറെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണ് സിനിമ എന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രങ്ങൾ സീതയോ, രാമനോ, ക്രിസ്തുവോ ബുദ്ധനോ ഗാന്ധിജിയോ അല്ല. സിനിമാ താരങ്ങളാണല്ലോ "ഇന്നത്തെ ദൈവങ്ങൾ". അതായത് സിനിമ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഇത് യുവജനങ്ങളെ നാശത്തിലേയ്ക്കാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നത്. സിനിമയെ അവഗണിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ചിലർ ചാർട്ടുകളും സ്ഥിതിവിവരകണക്കുകളും ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് ആടോപത്തോടെ വാദിക്കാറുണ്ട് "ഇല്ല, സിനിമ നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കുകയില്ല" എന്ന്. ആരെന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഈ വാദത്തോട് യോജിക്കാൻ പറ്റില്ല. വിദേശസിനിമയുടെ സ്വാധീനം യുവതലമുറയെ സ്വാധീനിക്കുന്നത്. വെറുതെയാണോ? ഏഴുകടലുകൾക്കപ്പുറത്തു നിന്നും ഹിപ്പിയിസവും മയക്കുമരുന്നുകളുടെ ഉപയോഗവും. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്കിടയിൽ പ്രചരിച്ചത്. പിടിച്ചുപറിയും അക്രമങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സിനിമകളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട് എത്രയെത്ര കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കളവുകളും ഭവനഭേദനങ്ങളും അവ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം ഭാര്യയൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളെയും അമ്മയെപ്പോലെ കരുതണമെന്നാണ് പുരാതന ഭാരതീയ സങ്കല്പം. ഋഷിപ്രോക്തങ്ങളായ ഇത്തരം മഹനീയാദർശങ്ങളെ ഇന്നാരാണ് വിലവയ്ക്കുന്നത്? അമ്മയും

ഭാര്യയും അവർക്കൊരുപോലെയാണ്. അങ്ങനെ ഒരു നരം ഇഡിപ്പസ് കോംപ്ലക്സാണ് സിനിമ നമുക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുന്നത്.

"ജനനീ ജന്മഭൂമിശ്ച സ്വർഗ്ഗാദപി ഗരീയസീ" അമ്മയും പിറന്നനാടും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് എന്നായിരുന്നു പണ്ടത്തെ ആപ്തവാക്യം. എന്നാൽ ഇന്നോ? പരിവർത്തനത്തിന്റെ സുവിശേഷവുമായി വിപ്ലവത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യവുമായി നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന പുത്തൻതലമുറയുടെ കോമ്പല്ലുകളിൽ വിഷമുണ്ട് - മാരകമായ വിഷം. അവർ ചെമ്മരിയാടിന്റെ തോൽ ധരിച്ച ചെന്നായ്ക്കളാണ്. ഷേക്സ്പിയറിനേയും മിൽട്ടനെയും ഉദ്ധരിക്കുന്നത് മയക്കാനാണ്. താടി വളർത്തുന്നത് ലോകത്തിന്റെ വഴിപിഴച്ച പോക്കിലുള്ള സന്താപം കൊണ്ടല്ല നിങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കുവാനാണ്. മുലപ്പാലും ജീവരക്തവും തന്ന് നമ്മെ വളർത്തിയ മാതൃസംസ്കാരത്തെ വെറും മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശിനുവേണ്ടി ഒറ്റുകൊടുക്കുന്ന വഞ്ചകരാണവർ.

സുന്ദരമായ ചലച്ചിത്രകലയുടെ ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് വിമർശിച്ചെന്ന് തോന്നുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും ചലച്ചിത്രത്തിന് ദോഷങ്ങളെയുള്ളൂ; ഗുണങ്ങളില്ല എന്ന് ധരിച്ചുവെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം. ചലച്ചിത്രത്തെപ്പോലെ നമുക്കുപകാരപ്രദമായ വാർത്താവിനിമയ മാദ്ധ്യമം വേറെയില്ല. റഷ്യയാണ് ഇതിനുദാഹരണമായി നമുക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. അവിടെ സിനിമ ഗവൺമെന്റിന്റെ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിലാണ്. സിനിമയിൽ-ക്കൂടി അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ രാഷ്ട്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ പാതയിൽ അണിനിരത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ് സത്യം.

ചലച്ചിത്രകലയെ നശിപ്പിക്കളയണമെന്നല്ല, അതിനെ നമ്മുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി സംസ്കരിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആ ചുമതല ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുക്കണം. നല്ല ചലച്ചിത്രങ്ങൾ, സാംസ്കാരികമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന നല്ല ചിത്രങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാകണം.

നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ

റീബ മറിയം ജോഷ്വ (2000)

ഒരു തെളിഞ്ഞ പ്രഭാതത്തിൽ
എന്റെ സ്വപ്നമഞ്ചലിൽ ഞാനലയവേ
മൂടിക്കെട്ടിയ ആകാശം പോൽ
എൻ മനം വിതുമ്പാനൊങ്ങി നിന്നു
അതെന്തെന്നു ഞാനെന്നോടു തന്നെ ആരാഞ്ഞു
അതിനുത്തരം കിട്ടിയതോ
വെറുമൊരു നെടുവീർപ്പു മാത്രം
അലതല്ലുന്ന കടലുപോലെ
ഉത്തരമെൻ മനതാരിൽ കിടന്നലറി
ഒരിക്കലും നിറവേറാത്ത മമ
നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ തന്നെ
നിറവേറാൻ എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ
മാത്രമെന്തിനു മടിച്ചു

വിധാതാവ് എന്നോട് മാത്ര
മെന്തേ കനിഞ്ഞില്ല
ഉത്തരം കിട്ടാതെ ഞാനലഞ്ഞു
ദു:ഖിതയായി, വിവശയായി
അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ
ഭീകരതയുടെ മുഖം കാണിച്ച
പത്രത്താളുകൾ തെളിഞ്ഞു നിന്നു
ഞാൻ പ്രസന്നവദനയായി
എനില്ലോ നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ

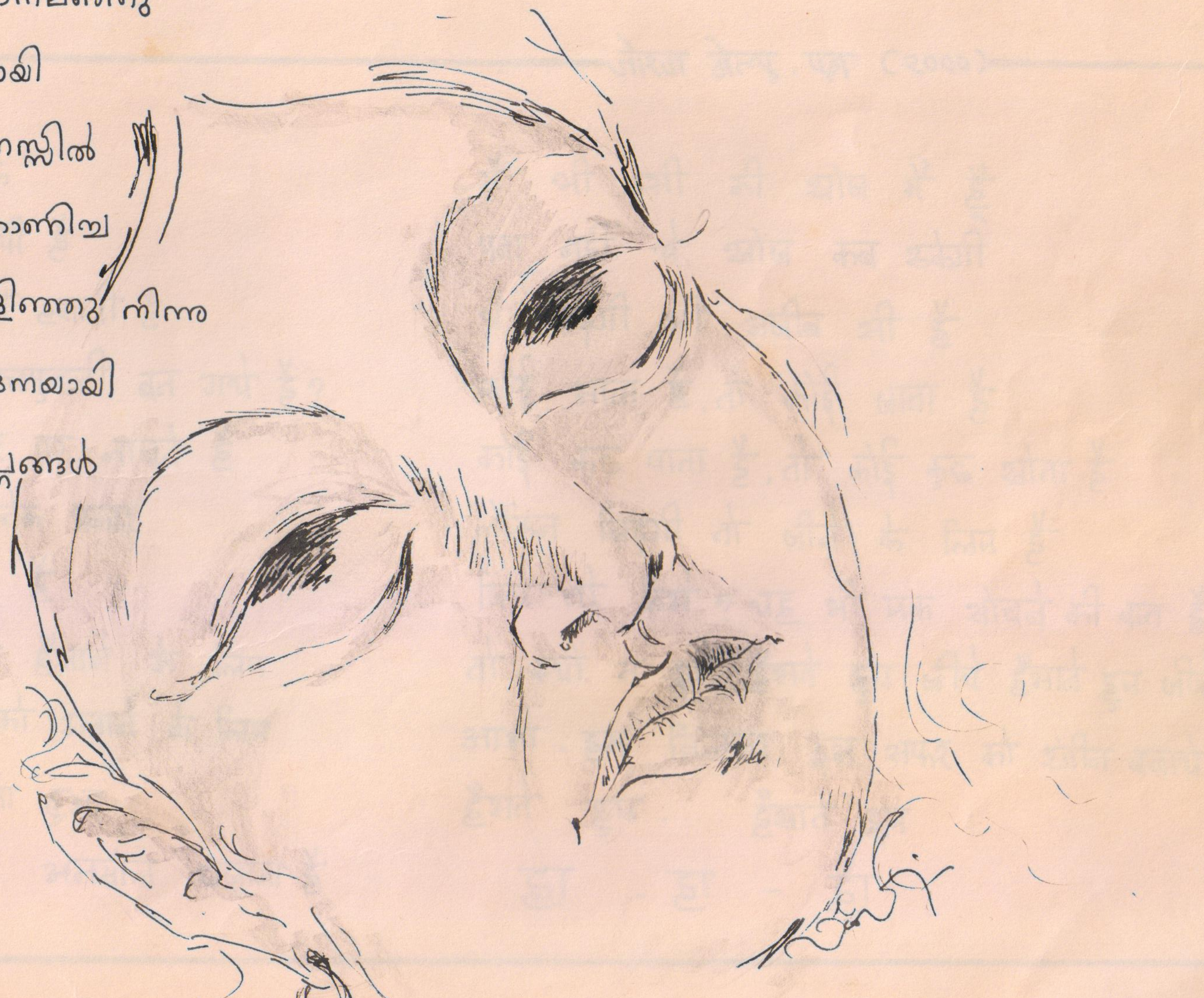

ज़िन्दगी - एक खोज

जोरज मेल्प्. एन (2000)

किसी ने ठीक ही कहा है कि
ज़िंदगी एक पहेली सी बन गयी है
कभी ये रुलाती है, तो कभी ये हँसाती है
क्या हम भी इस ज़िंदगी के कठपुतली बन गये हैं?
कठपुतली जो ज़िंदगी के इशारे पर नाचते हैं
ज़िंदगी के इस सफर में अनेक प्रकार
के लोग देखने को मिलते हैं
कोई हँसता हुआ, किसी को हँसाने के लिए
तो कोई रोता हुआ, किसी को रुलाने के लिए
कोई न हँसता हुआ, न रोता हुआ
लोग कहते हैं ज़िंदगी एक अनमोल खज़ाना है

मैं भी उसी की खोज में हूँ
पता नहीं ये खोज कब रुकेगी
ये ज़िंदगी भी अजीब सी है
कोई आता है, तो कोई जाता है
कोई कुछ पाता है, तो कोई कुछ खोता है
लेकिन ज़िंदगी तो जीने के लिए है
जिये तो कैसे? यह भी एक सोचने की बात है
तो क्यों न इसे हँसते हुए जीयें हँसाते हुए जीयें
आओ - हम मिलकर इस सफर को रंगीन बनायें
हँसते हुए .... हँसाते हुए
हा - हा - हा

സമർപ്പിത

- രമ്യ. എൻ. (1999).

വിഷാദ വീഥിയിൽ സ്വന്തമായ്
സ്വരസംഗീതിക തീർത്ത
മഞ്ജീര ധ്വനിയുണർത്തും
മനസേ...
നിനക്കെൻ പ്രണാമം.

ഗ്രസിച്ച ശോകം
വാർന്നൊഴുകുന്നു; കാലമേ
ഗതിക്കു വേറിട്ടു നിർത്തുവാനാവാത്ത
നിണം പുരണ്ടൊരീ മരുഭൂമിയിൽ.

ചിറകറ്റ കിളിയുടെ നൊമ്പരത്തിൽ
വാനം തേങ്ങുമ്പോൾ
ഉതിരും പൂവിൻ വിധിയോർത്ത്
വിഷാദം വിടയുമ്പോൾ
നിനയാതെ ഞാനോർത്തെടുത്ത
മാണിക്യ മുത്തുകൾ
ഉതിരാൻ വെമ്പിയോ ?

നിതാന്ത ജീവിത യാത്രയിൽ
ശിഥിലമായ് മാറിയൊരിന്നലെകൾ
പിംഗല പ്രഭയിൽ
വിലോല മിഴികളാൽ
കാറ്റിന്റെ ശിംഞ്ജിനി കാതോർത്ത
സ്നിഗ്ദ്ധമാം പുലരികളെൻ
സ്വപ്ന ചൈതന്യങ്ങളായ്.

കിനാവിന്റെ ഉർവ്വരതയിൽ
നശ്വര ചേതനതൻ നൈർമ്മല്യത്തിൽ
അശ്രു വഴിഞ്ഞ ഇന്നലെകൾ മറക്കാം
ഉത്സുകതയോടെ ശ്രവിച്ച
പാഠങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുതീർക്കാം.

മടുപ്പിക്കും സൂത്രവാക്യങ്ങൾ
ബാക്കിനിൽക്കേ...
നിലാവിന്റെ അവസാനത്തെ
തിരിതാഴ്ത്തി
വീണ്ടും ഞാനുറങ്ങട്ടെ.

വിശ്രമിക്കാൻ തുനിഞ്ഞ വേളയിൽ
വിധിതൻ കോണിലെവിടെയോ
പതറിയൊരെൻ
'മനസേ'
ഇനി നിൻ പ്രയാണം വിൽപനക്ക്.

Am I really in....

Why do thoughts trouble me ?
Why do the nights pass by as the days ?
Why do I feel a pain deep inside me
My life drags by, but I'm not aware
Don't know what's happening inside me

Am I hiding something
Do I carry a burden within me
Perhaps a burden of pain and pleasure
A feeling to which my heart speaks
Why is all this happening to me
The answer is still a mystery

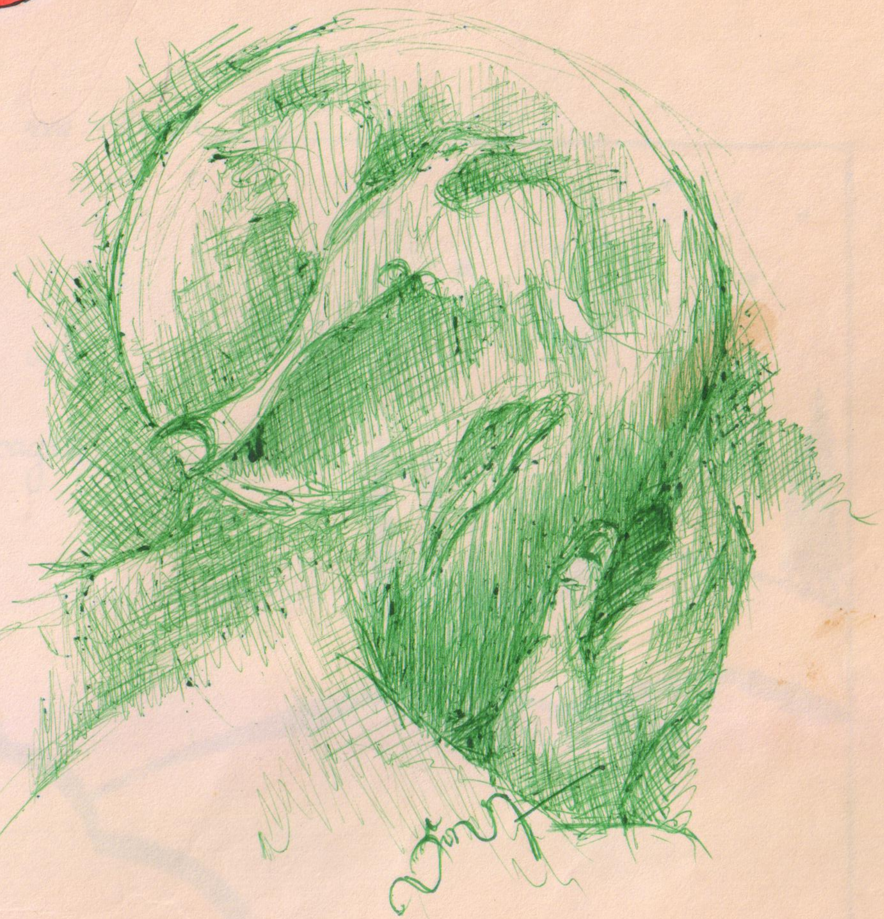

JOE JOE · L · B (2000)

I remember of those good old days,
Free of all things in this world
Those days are just dreams to me now
But can I have a piece of it again
No, this blot on my heart will always pull me down
How much I wished to express my feeling
My future always pulled me back
As if it is a dove that has conquered my will
I like to see her fly and not to be caged
in my heart
Let her fly, fly and fly away

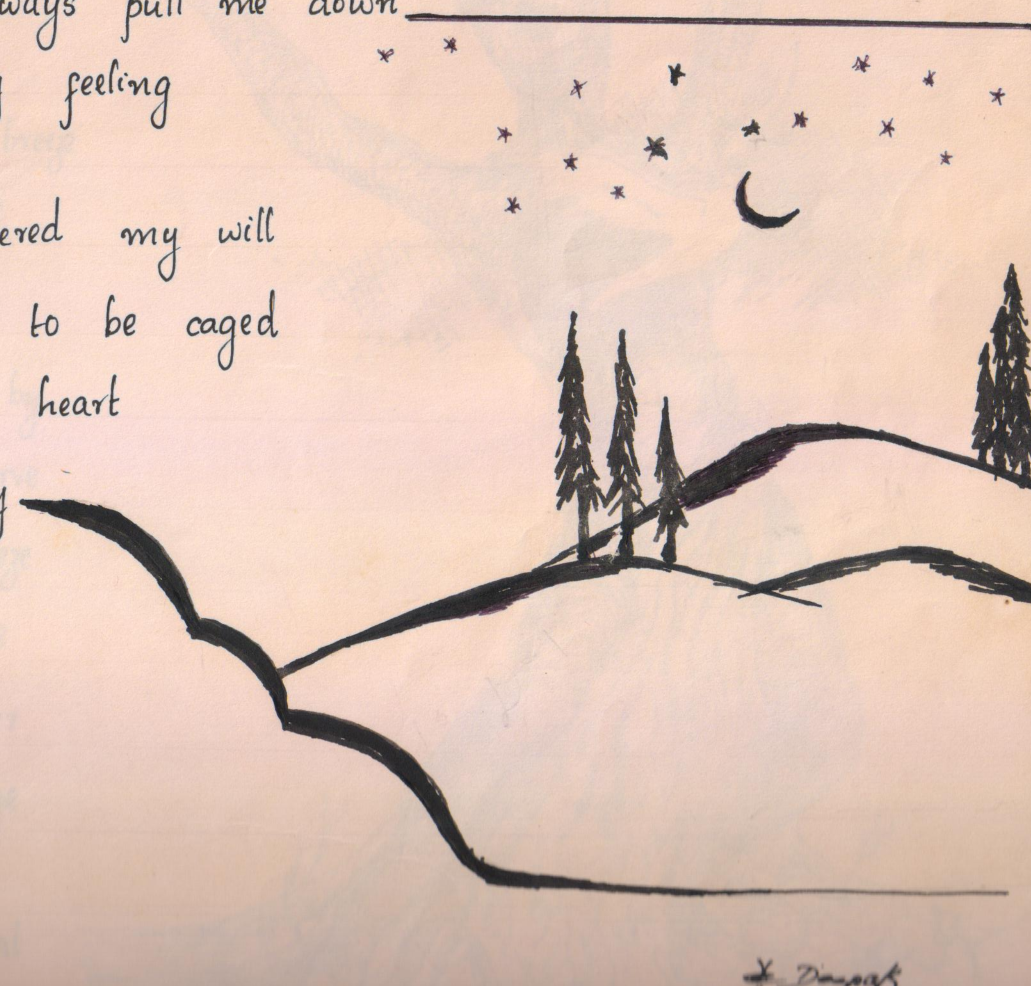

I remember of those good old days,
Free of all things in this world
Those days are just dreams to me now
But can I have a piece of it again
No, this blot on my heart will always pull me down
How much I wished to express my feeling
My future always pulled me back
As it is a dove that has conquered my will
I like to see her fly and not to be caged
in my heart
Let her fly, fly and fly away

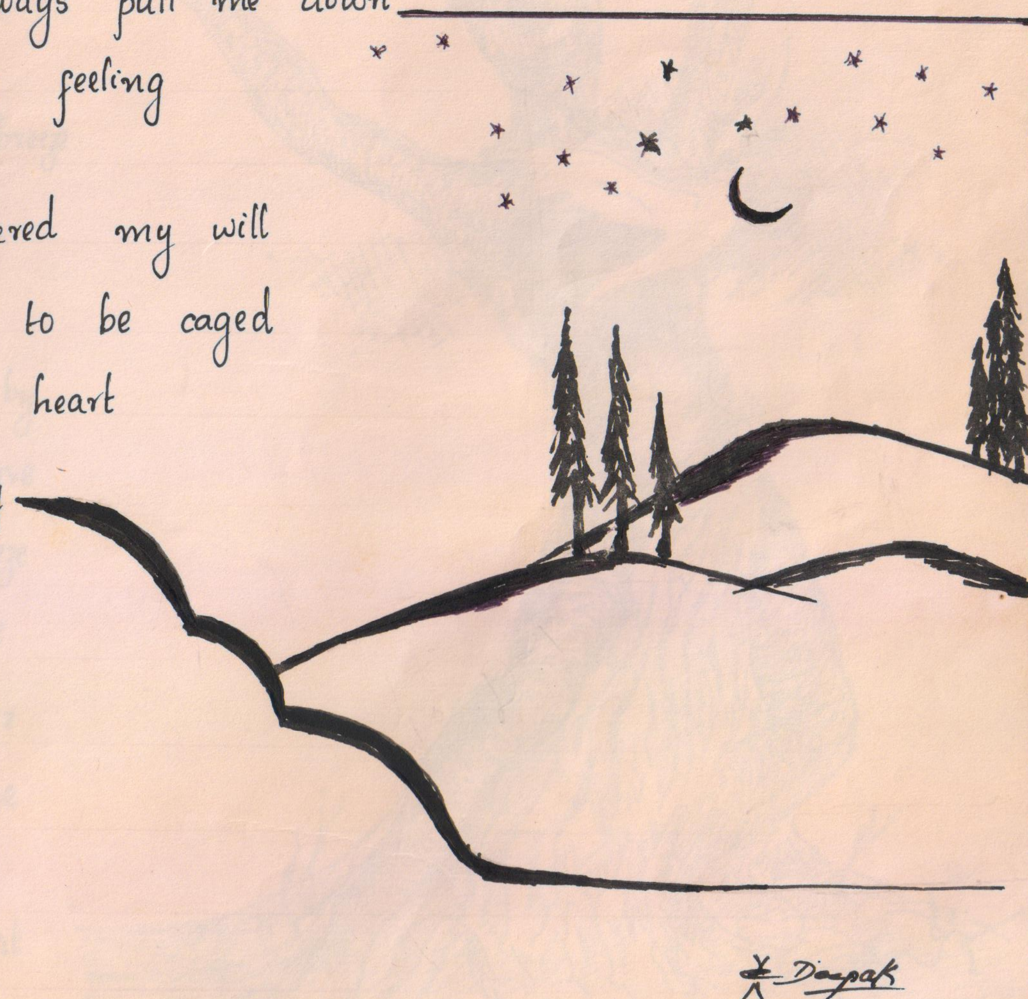

I Think, I was in ....

The tree love to see birds by its shelter
It expresses its joy by gently waving its
branches in the sottle breeze
But takes care that no birds in its branch
looses its grip
It sheds fruits of love, so that the bird by
its side never starve
The tree cradles the bird in the gentle breeze
imagining it as a dove
Sheds flowers that its fragrance makes her
sleep in the heavenly breeze
And blanket her by the heat of his love
And wish in the corner of his heart that
the bird by this shelter should be by him
all day long

JOE JOE . L . B (2000)

He gives and gives love and expects nothing in return
The bird spends a while enjoying the warm pleasures
The tree now with pride will say "I'm the most
fortunate person to have someone who loves me"
The tree all of a sudden realizes that the bird
by his side is not a dove but a "woodpecker"
She pecked a hole deep into his soul and
flew away to another, far away
But comes back often to enjoy the remembrance
of her long last love
The tree still stands longing to love but
just gets pains in return.
He is still there, a symbol of Donor

- A Donor of Love -

ഭാര്യയും അവർക്കൊരുപോലെയാണ്. അങ്ങനെ ഒരു നരം ഇഡിപ്പസ് കോംപ്ലക്സാണ് സിനിമ നമുക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുന്നത്.

"ജനനീ ജന്മഭൂമിശ്ച സ്വർഗ്ഗാദപി ഗരീയസീ" അമ്മയും പിറന്നനാടും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് എന്നായിരുന്ന പണ്ടത്തെ ആപ്തവാക്യം. എന്നാൽ ഇന്നോ? പരിവർത്തനത്തിന്റെ സുവിശേഷവുമായി വിപ്ലവത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യവുമായി നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന പുത്തൻതലമുറയുടെ കോമ്പല്ലുകളിൽ വിഷമുണ്ട് - മാരകമായ വിഷം. അവർ ചെമ്മരിയാടിന്റെ തോൽ ധരിച്ച ചെന്നായ്ക്കളാണ്. ഷേക്സ്പിയറിനേയും മിൽട്ടനെയും ഉദ്ധരിക്കുന്നത് മയക്കാനാണ്. താടി വളർത്തുന്നത് ലോകത്തിന്റെ വഴിപിഴച്ച പോക്കിലുള്ള സഹതാപം കൊണ്ടല്ല നിങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കുവാനാണ്. മുലപ്പാലും ജീവരക്തവും തന്ന് നമ്മെ വളർത്തിയ മാതൃസംസ്കാരത്തെ വെറും മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശിനുവേണ്ടി ഒറ്റുകൊടുക്കുന്ന വഞ്ചകരാണവർ.

സുന്ദരമായ ചലച്ചിത്രകലയുടെ ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് വിമർശിച്ചെന്ന് തോന്നുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും ചലച്ചിത്രത്തിന് ദോഷങ്ങളെയുള്ളൂ, ഗുണങ്ങളില്ല എന്നു ധരിച്ചുവെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം. ചലച്ചിത്രത്തെപ്പോലെ നമുക്കുപകാരപ്രദമായ വാർത്താവിനിമയ മാദ്ധ്യമം വേറെയില്ല. റഷ്യയാണ് ഇതിനുദാഹരണമായി നമുക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. അവിടെ സിനിമ ഗവൺമെന്റിന്റെ പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. സിനിമയിൽക്കൂടി അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ രാഷ്ട്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ പാതയിൽ അണിനിരത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ് സത്യം.

ചലച്ചിത്രകലയെ തള്ളിക്കളയണമെന്നല്ല, അതിനെ നമ്മുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി സംസ്കരിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആ ചുമതല ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുക്കണം. നല്ല ചലച്ചിത്രങ്ങൾ, സാംസ്കാരികമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന നല്ല ചിത്രങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാകണം.

നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ

റീബ മറിയം ജോഷ്വ (2000)

ഒരു തെളിഞ്ഞ പ്രഭാതത്തിൽ
എന്റെ സ്വപ്നമഞ്ചലിൽ ഞാനലയവേ
മൂടിക്കെട്ടിയ ആകാശം പോൽ
എൻ മനം വിതുമ്പാനൊങ്ങി നിന്നു
അതെന്തെന്നു ഞാനെന്നോടു തന്നെ ആരാഞ്ഞു
അതിനുത്തരം കിട്ടിയതോ
വെറുമൊരു നെടുവീർപ്പു മാത്രം
അലതല്ലുന്ന കടലുപോലെ
ഉത്തരമെൻ മനതാരിൽ കിടന്നലറി
ഒരിക്കലും നിറവേറാത്ത മമ
നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ തന്നെ
നിറവേറാൻ എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ
മാത്രമെന്തിനു മടിച്ചു

വിധാതാവ് എന്നോട് മാത്ര

മെന്തേ കനിഞ്ഞില്ല

ഉത്തരം കിട്ടാതെ ഞാനലഞ്ഞു

ദു:ഖിതയായി, വിവശയായി

അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ

ഭീകരതയുടെ മുഖം കാണിച്ച

പത്രത്താളുകൾ തെളിഞ്ഞു നിന്നു

ഞാൻ പ്രസന്നവദനയായി

എനിക്കോ നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങൾ

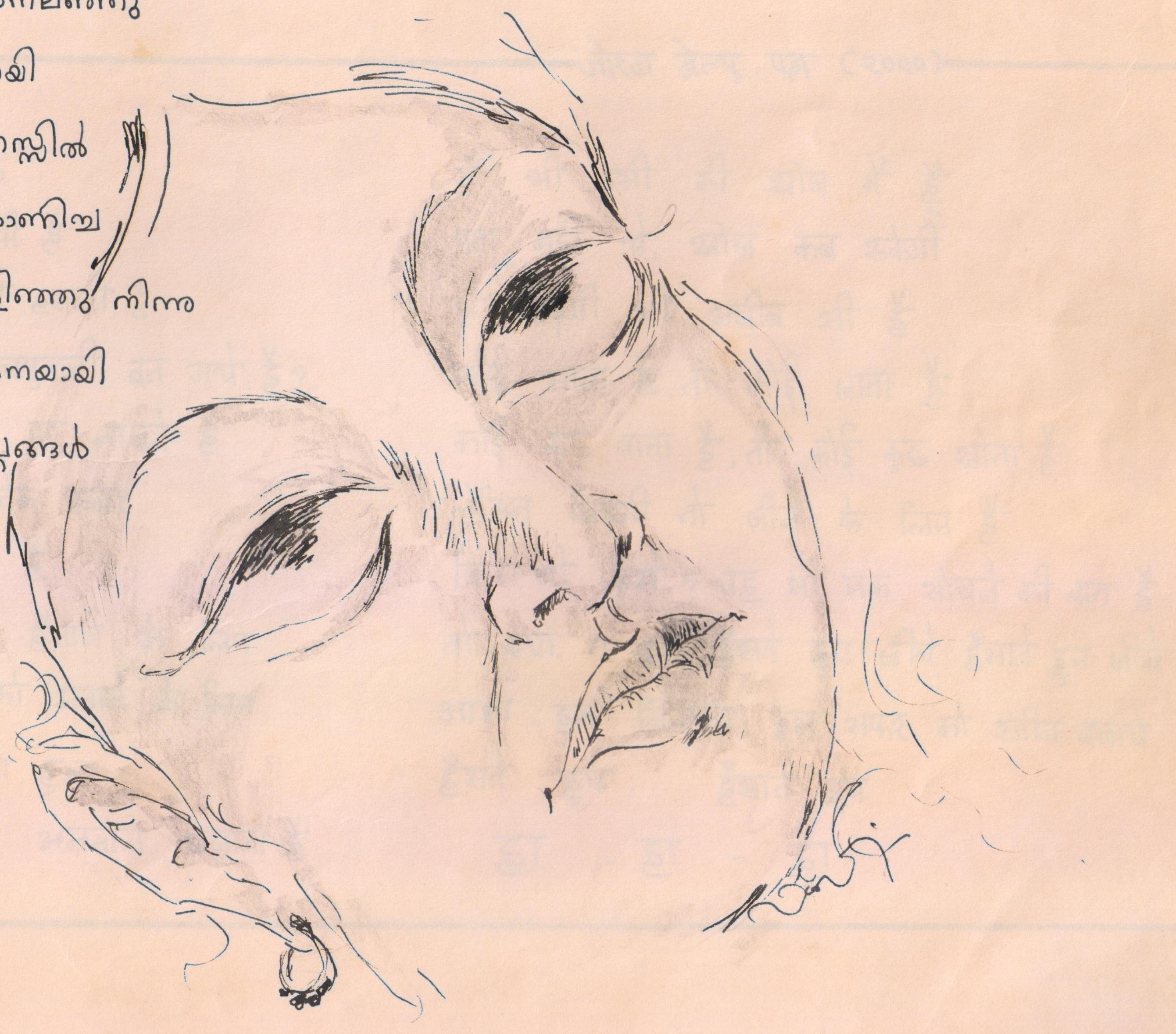

ज़िन्दगी - एक खोज

जोरज मैत्यू . एन (2000)

किसी ने ठीक ही कहा है कि
ज़िदगी एक पहेली सी बन गयी है
कभी ये रुलाती है, तो कभी ये हसाती है
क्या हम भी इस ज़िदगी के कठपुतली बन गये हैं?
कठपुतली जो ज़िदगी के इशारे पर नाचते हैं
ज़िदगी के इस सफर में अनेक प्रकार
के लोग देखने को मिलते हैं
कोई हँसता हुआ, किसी को हँसाने के लिए
तो कोई रोता हुआ, किसी को रुलाने के लिए
कोई न हँसता हुआ, न रोता हुआ
लोग कहते हैं ज़िदगी एक अनमोल खज़ाना है

मैं भी उसी की खोज में हूँ
पता नहीं ये खोज कब रुकेगी
ये ज़िदगी भी अजीब सी है
कोई आता है, तो कोई जाता है
कोई कुछ पाता है, तो कोई कुछ खोता है
लेकिन ज़िदगी तो जीने के लिए है
जिये तो कैसे? यह भी एक सोचने की बात है
तो क्यों न इसे हँसते हुए जीयें हँसाते हुए जीयें
आओ - हम मिलकर इस सफर को रंगीन बनायें
हँसते हुए .... हँसाते हुए
हा - हा - हा

സ്വപ്നിക

- രമ്യ. എൻ. (1999).

വിജാകവീഥിയിൽ സൂക്തമായ്
സ്വരസംഗീതിക തീർത്ത
മഞ്ജീരധ്വനിയുണർത്തും
മനസേ...
നിനക്കെൻ പ്രണാമം.

ഗ്രസിച്ച ശോകം
വാർന്നൊഴുകുന്നു; കാലമേ
ഗതിക്കു വേറിട്ടു നിർത്തുവാനാവാത്ത
നിണം പുരണ്ടൊരീ മരുഭൂമിയിൽ.

ചിറകറ്റ കിളിയുടെ നൊമ്പരത്തിൽ
വാനം തേങ്ങുമ്പോൾ
ഉതിരും പൂവിൻ മിഴിയോർത്ത്
വിളാകം പിടയുമ്പോൾ
നിനയാതെ ഞാനോർത്തെടുത്ത
മാണിക്യ മുത്തുകൾ
ഉതിരാൻ വെമ്പിയോ?

നിതാന്ത ജീവിത യാത്രയിൽ
ശിഥിലമായ് മാറിയൊരിന്നലെകൾ
പിംഗല പ്രഭയിൽ
വിലോല വീഥികളാൽ
കാറ്റിന്റെ സിംഫണി കാതോർത്ത
സ്നിഗ്ദമാം പുലരികളെൻ
സ്വപ്ന ചൈതന്യങ്ങളായ്.

കിനാവിന്റെ ഉൾച്ചരതയിൽ
നശ്വര ചേതന തൻ നൈർമ്മല്യത്തിൽ
അശ്രു വഴിഞ്ഞ ഇന്നലെകൾ മറക്കാം
ഉത്സുകതയോടെ ശ്രവിച്ച
പാഠങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുതീർക്കാം.

മട്ടുപ്പിക്കും സൂത്രവാക്യങ്ങൾ
ബാക്കിനിൽക്കേ...
നിലാവിന്റെ അവസാനത്തെ
തിരിതാഴ്ത്തി
വീണ്ടും ഞാനുറങ്ങട്ടെ.

വിശ്രമിക്കാൻ തുനിഞ്ഞ വേളയിൽ
മിഴിതൻ കോണിലെവിടെയോ
പതറിയൊരെൻ
'മനസേ'
ഇനി നിൻ പ്രയാണം വിൽപനക്ക്.

Am I really in....

Why do thoughts trouble me ?
Why do the nights pass by as the days ?
Why do I feel a pain deep inside me
My life drags by, but I'm not aware
Don't know what's happening inside me

Am I hiding something
Do I carry a burden within me
Perhaps a burden of pain and pleasure
A feeling to which my heart speaks
Why is all this happening to me
The answer is still a mystery

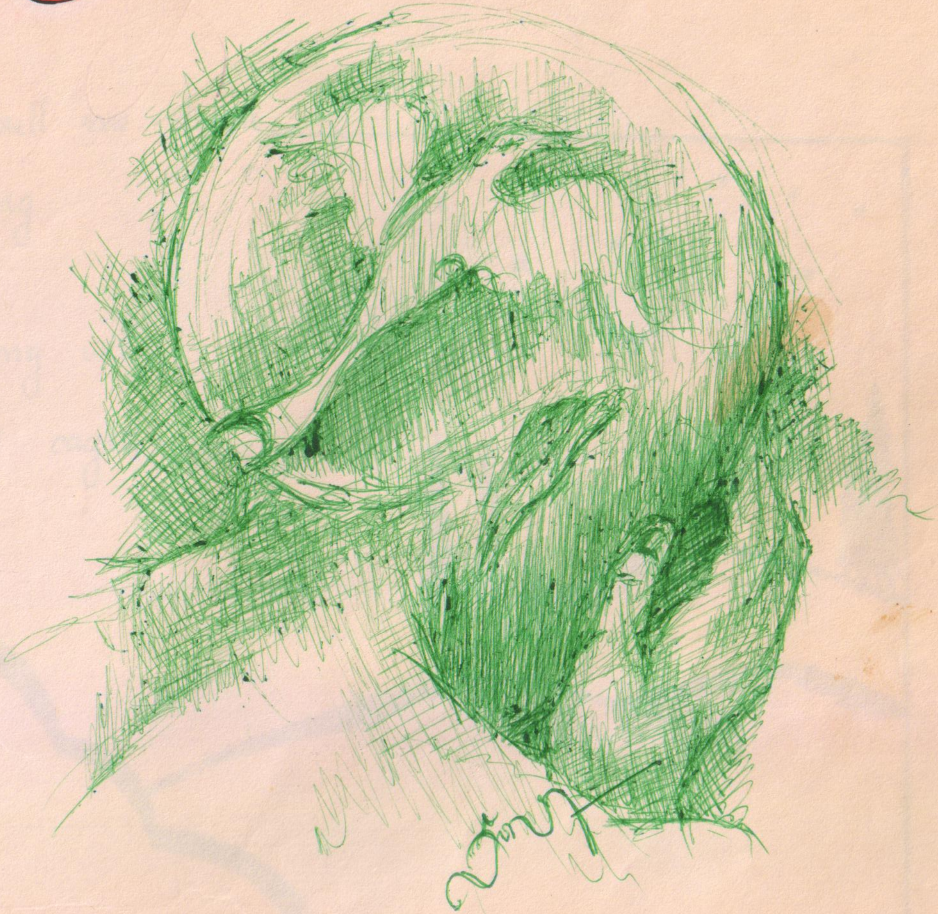

JOE JOE · L · B (2000)

I remember of those good old days,
Free of all things in this world
Those days are just dreams to me now
But can I have a piece of it again
No, this blot on my heart will always pull me down
How much I wished to express my feeling
My future always pulled me back
As it is a dove that has conquered my will
I like to see her fly and not to be caged
in my heart
Let her fly, fly and fly away

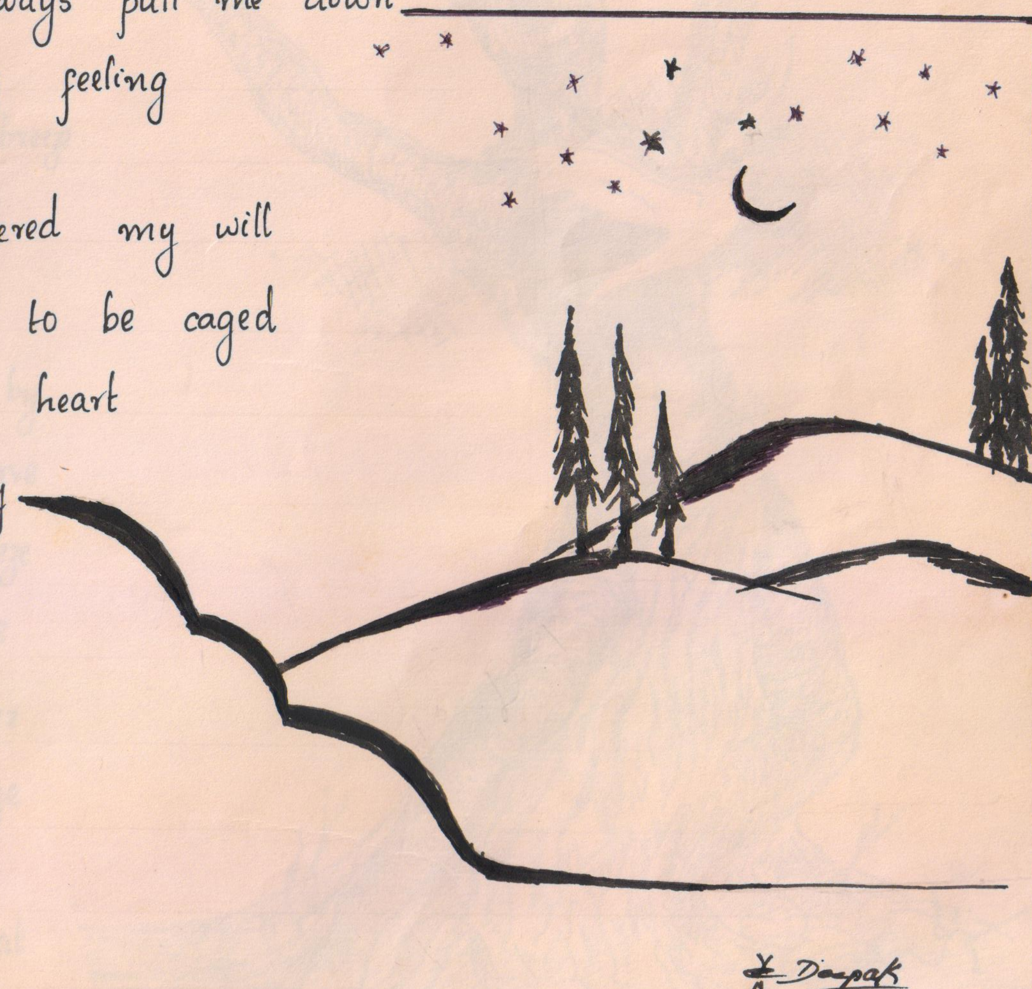

I Think, I was in ....

The tree love to see birds by its shelter
It expresses its joy by gently waving its
branches in the sottle breeze
But takes care that no birds in its branch
looses its grip
It sheds fruits of love, so that the bird by
its side never starve
The tree cradles the bird in the gentle breeze
imagining it as a dove
Sheds flowers that its fragrance makes her
sleep in the heavenly breeze
And blanket her by the heat of his love
And wish in the corner of his heart that
the bird by this shelter should be by him
all day long

JOE JOE · L·B (2000)

He gives and gives love and expects nothing in return
The bird spends a while enjoying the warm pleasures
The tree now with pride will say "I'm the most
fortunate person to have someone who loves me"
The tree all of a sudden realizes that the bird
by his side is not a dove but a "woodpecker"
She pecked a hole deep into his soul and
flew away to another, far away
But comes back often to enjoy the remembrance
of her long last love
The tree still stands longing to love but
just gets pains in return.
He is still there, a symbol of Donor

- A Donor of Love -

Yes, I was really in ....

Life, I thought was beautiful, when I had
a little bird by my side
When look back to those days, do think
What a fool I am
A fool to be concerned of what for her was
just a pass of time
For a world was in a dream world assuming
things to be true, not knowing, ahead waits
destruction
Threw away what was real for the one to whom
I was just a toy

NOE NOE · L · B · (2000).

That sweet voice made me mad, which kept me away from
my duties to self
One bright morning she said bye like a traveller to the
place he visited
Yet this fool did not realize his foolishness and continued
in the dream world, but now all alone
I felt, I was loosing something within me
Yes I was loosing what I am, my identity, my dignity...
When, woke up from that terrible dream found me
cornered alone.

Now I am person with a soul full of hatred,
The hatred to myself for being such a fool.
Now realize what a great fool I am to throw away
The most precious, for this dirty BITCH.

യാത്രാമൊഴി

സുബിനി. എസ്. നായർ (1997)

പരീക്ഷകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു,
പക്ഷേ ജീവിതത്തിൽ
പരീക്ഷകളിനിയും തുടങ്ങിയില്ല.
പതിവായുണ്ടായിരുന്ന
പരീക്ഷണങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.
പതിവില്ലാത്തൊരു ചടങ്ങിൽ
പങ്കെടുത്തു .... ഇന്നലെ
പെയ്തൊഴിയുന്ന നിമിഷത്തിൽ
പങ്കു വെയ്ക്കുവാനോർമ്മകൾ
പകർന്നു നൽകുവാനുൾക്കാഴ്ചകൾ
പകവീട്ടലിന്റെ തേങ്ങലുകൾ.
പതിരില്ലാത്ത മോഹങ്ങൾ
പതിച്ചു നൽകുവാൻ തീർന്നില്ല.
പദങ്ങൾ നിരത്തി വച്ചെങ്കിലും
പാതിവെളിച്ചത്തിൽ കണ്ടില്ല.

പലരും നിനക്കാത്ത ഭീതികൾ
പേടിച്ചരണ്ട നാളുകൾ,
പകച്ചു നിന്ന മുഹൂർത്തങ്ങൾ
പറഞ്ഞില്ല ...., മനസിൽ മടക്കി വച്ചു.
പലരും നിനക്കാത്ത ചെയ്തികൾ
പകുത്തെടുക്കാത്ത ദു:ഖങ്ങൾ
പാതി വഴി കൊണ്ടുവിട്ട സുഹൃത്തുക്കൾ
പണം കാംക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലും
പകരക്കാർക്കിടം നൽകില്ലെന്നുറപ്പിച്ചു.
പതിയെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ
പനിനീർപ്പൂവിൻെറ ഗന്ധം
പുകയാൽ വെളിച്ചം മങ്ങിയെന്നാലും
പുറം തിരിയാതെയിതാ യാത്രയാകുന്നു.

യാത്ര

ദീപു.ഡി.എസ് (1998)

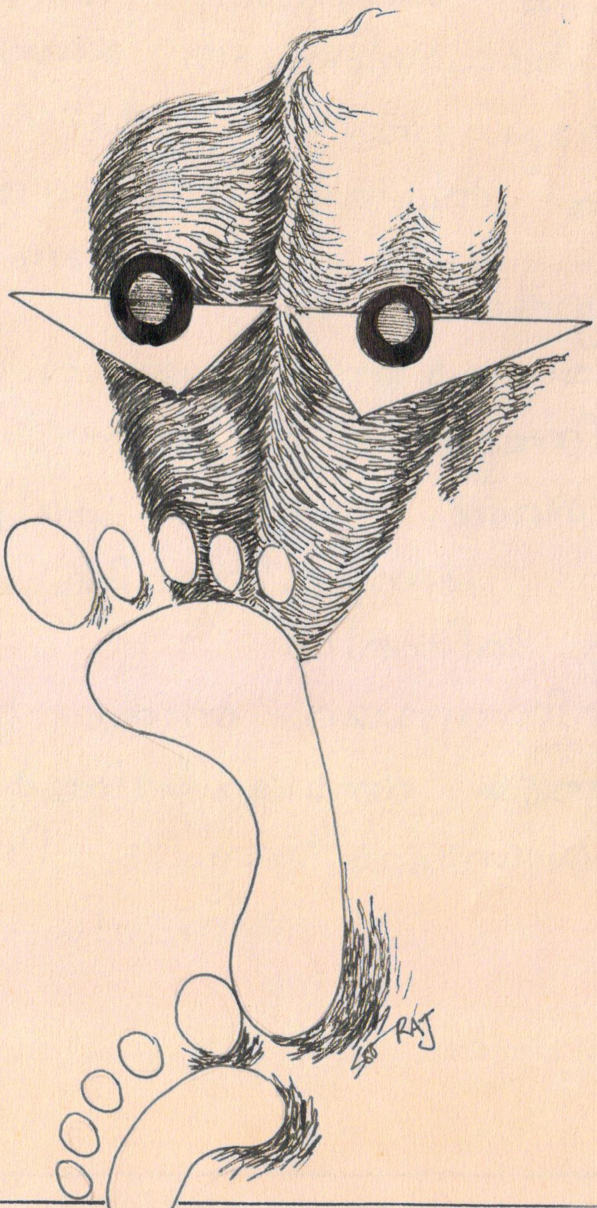

പാതി മയക്കത്തിലായിരുന്ന ഞാൻ എത്തിപ്പെട്ടതെവിടെയാണ്? ചുറ്റും ഇരുട്ടാണെന്നു മനസിലാക്കിയ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഇരുട്ടുമായി ഇഴുകിചേരുവാനുള്ള ശ്രമത്തിലായിരുന്നു. ഈ ഇരുട്ടിൽ നില നിൽക്കുമ്പോൾ അത് അനിവാര്യമാണെന്ന് അവയ്ക്ക് മനസിലായിട്ടുണ്ടാവും. ഈ ഇരുട്ടിൽ എത്തിപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതം മനസിലാക്കുവാൻ എനിക്ക് അധികസമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. ഇരുട്ടുമായി ഇഴുകി ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് എനിക്കെന്റെ കണ്ണുകളെ പിന്തിരിപ്പിക്കണം. അവിടെ എത്തിപ്പെട്ടവരുടെ നീണ്ടനിര എന്റെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കാലുകൾ പിന്നിലേക്ക് അതിവേഗം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ യാത്ര കുറച്ചുകൂടി പിന്നിലേക്കെത്തിയാൽ ഇതിന്റെ വേഗത പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിക്കും. അവിടെ വെച്ചാണ് കണ്ണുകൾ ഇരുട്ടുമായി ഇഴുകിച്ചേർന്ന് വെളിച്ചവുമായുള്ള ബന്ധം പൂർണ്ണമായും വിച്ഛേദിക്കുന്നത്. അവിടെ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് എനിക്കെന്റെ കണ്ണുകളെ പിന്തിരിപ്പിക്കണം.

കറുത്ത വസ്ത്രവും വെളുത്ത വസ്ത്രവും ധരിച്ചവരിൽ നിന്ന് എന്റെ കണ്ണുകൾ കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ചവരെ ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ എന്നോടു നന്ദി പറഞ്ഞു. എന്റെ കാലുകൾ എന്നെ മുന്നോട്ടു ചലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ ഞാനൊറ്റയ്ക്കാണെന്ന വ്യക്തമായ ബോധം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ആ ലോകവും അവിടത്തെ മനുഷ്യരും എനിക്ക് വളരെ പരിചയമുള്ളതു പോലെ തോന്നി. തോന്നലല്ല; അതു സത്യമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ എന്നെ ദു:ഖിപ്പിച്ചു. എന്റെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കം അവർ കാണും എന്നു പ്രതീക്ഷിച്ച് ഞാൻ അവരിലേക്കിറങ്ങിച്ചെന്നു.

ശിരസിൽ ലോഹത്തിന്റെ തണുപ്പ് അരിച്ചിറങ്ങുമ്പോഴാണ് ഞാൻ മയക്കത്തിൽ നിന്നുണർന്നത്. അവർ എന്റെ പല്ലുകൾക്കിടയിലെന്തോ കുത്തിത്തിരുകി. എന്റെ തലച്ചോറിലേക്ക് വൈദ്യുതി പ്രവഹിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ യാത്രയുടെ അവസാനത്തിലായിരുന്നു.

എനിക്കും ഒരു കൂട്

പി. വി. സുരേഷ് കണ്ണൻ. (1994)

വാവകൾ കൂടൊരുക്കുകയാണ്.
പഞ്ഞിയുടെ മൃദുലത കൊക്കിലൊതുക്കി,
ചെറുനാരുകൾ കൊത്തിവലിച്ച്,
തുള്ളിയുയർന്ന്,
ഉയർന്ന മരക്കവിളുകളിൽ,
മേഘങ്ങൾക്ക് വളരെയടുത്ത്,
ചന്ദ്രന്റെ പാൽച്ചിരിക്കു താഴെ;
പ്രണയത്തിന്റെ സാഫല്യവേദിയൊരുക്കാൻ,
കാത്തിരിപ്പിന്റെ ചെറുതോടുകൾ
പൊളിഞ്ഞു മാറുന്നതു കാക്കാൻ,
അവർ കൂടൊരുക്കുകയാണ്.

* * *

കാലവർഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ തുള്ളികൾ
തൂവലുകളെ നനക്കുന്നതിനു മുൻപ്,
ചന്ദ്രന്റെ പാൽച്ചിരി മായുന്നതിനു മുൻപ്,
എന്റെ പ്രണയം ഉരുകിയൊലിക്കുന്നതിനു മുൻപ്,
എനിക്കുമൊരു കൂട്......

* * *

കൂർത്ത മുള്ളുകൾ ഹൃദയത്തിൽ നീറ്റലുണ്ടാക്കുന്ന,
കാക്കത്തമ്പുരാട്ടികൾ വെറുപ്പോടെ നോക്കുന്ന,
കാർമേഘത്തേക്കാൾ കറുത്ത,
ഒരു കൂട്.
എനിക്കുമൊരു കൂട്.....

* * *

മനസ്സിന്റെ വീശിയടിക്കലുകളിൽ
നൂറായി പൊട്ടിച്ചിതറാൻ,
പാട്ടുകാരിയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ വാങ്ങി,
അതിന്റെ വർണ്ണങ്ങളൊക്കെ പാട്ടായ് പാറിയകലുമ്പോൾ
നീറുന്ന ഹൃദയവുമായി,
മേലോട്ടും താഴോട്ടും, ചാഞ്ഞും ചെരിഞ്ഞും നോക്കാൻ,
എനിക്കുമൊരു കൂട്.....

* * *

നനഞ്ഞ കയ്യടികൾക്കിടയിലൂടെ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായി ബലിച്ചോറുതിന്ന്,
സ്നേഹത്തിന്റെ നിർവൃതിയിൽ
ഹൃദയം നിറഞ്ഞ്;
പുലരിക്കു നന്ദിപറയാൻ
എനിക്കുമൊരു കൂട്.....

* * *

അന്തിക്ക് കാഞ്ഞ വയറുമായി,
ഇരുട്ടിൽ, നാളെയുടെ സൂര്യോദയത്തെയും
റോഡിൽ ചിതറിയ തലച്ചോറിനെയും
സ്വപ്നം കണ്ടുറങ്ങാൻ,
എനിക്കുമൊരു കൂട്.....

* * *

എനിക്കുമൊരു കൂട്....
എനിക്കുമൊരു കൂട്....
കൂർത്ത മുള്ളുകൾ തേടി
യാത്രയാവട്ടെ ഞാൻ,
മഴത്തുള്ളികൾ തൂവലുകളെ നന-
-ക്കുന്നതിനു മുൻപ്.

DIVINE LOVE

Mayeesh Kumar Jha (2000)

Wind has the same pace and waves flood the shore
I'm sitting on the same rock but you are no more
You left me breaved and burned at core
Oh darling, you never knew this world, I abhor
Sufferings a plenty, greed and lust galore
It has only tears and hearts that are sore
I wish out of life, it's hard to endure;
and this enemy world is thirsty of gore
You I lived; to live after you I swore
Our love is divine immortal and pure
In fight with life I will win for sure.

gopu. r. nair (99-batch)

സഹയാത്രികയ്ക്ക്

ലിയാ ജോയ് (2000)

ഏതോ കിനാവുപോൽ
എൻ ഹൃദയത്തിലേക്ക് വന്നൊരെൻ പ്രിയമിത്രമേ,
നിന്റെ ആഗമനം ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ,
അരുതേയെന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിയേനെ
ദ്രുതമാം ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ
രണ്ടു പഥികർ നാം കണ്ടുമുട്ടി
മുമ്പെങ്ങോ ആരോ ചെയ്ത സുകൃതഫലം!

ഒരു മിന്നൽ പോലെ കണ്ടശേഷം,
എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞശേഷം,
എന്റെ ഹൃദയത്തിലൊരു കോണിൽ
ഞാൻ പോലുമറിയാതെ നീ പാർത്തു
നിശ്ശബ്ദത ദാഹിച്ചിരുന്ന ഞാനിതാ
നിന്റെ മൊഴികൾക്കായി കാതോർക്കുന്നു!
നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ളോരെൻ ഓർമ്മകൾ
ഹൃദയത്തിൽ ഹർഷം നിറച്ചിരുന്നു.

ഇപ്പോഴിതാ ആത്മാവിലൊരിറ്റു
കണ്ണീരു പകർന്നു നൽകി
വിടപറയുന്നു മെല്ലെ നീ

വീണ്ടും നീയെൻ അരികെ വരും നാൾ
കാത്തിരുന്ന സ്വപ്നം കാണുന്ന നാൾ

ജ്വലിക്കുന്നൊരെൻ ആത്മാവിൽ
പകലുറക്കത്തിലെ സ്വപ്നം പോലെ,
അപ്പോഴും നീ മാത്രം നിറയുന്നു
കൂടുതൽ ഓർക്കാൻ കഴിയും മുമ്പേ
നീയൊരു ബിന്ദുവായ് മാഞ്ഞിടുന്നു.

ഇരുട്ടിൻ ഭീകരമാം കറുത്ത കൈകൾ
എന്നെ നിന്നിൽ നിന്നകറ്റിടുന്നു
ഉരുകുമെൻ ഹൃദയഗദ്ഗദങ്ങൾ
സഖി, നിന്നെ അസ്വസ്ഥയാക്കുന്നില്ലേ?

വൈദ്യുതി മോഷണം തടയാൻ
പ്രത്യേക സേന — പത്രവാർത്ത.

പ്രകൃതിയുടെ രോദനം

ഷിമി. വി. പി. (2001)

പ്രകൃതിതൻ ലോലമാം നയനങ്ങളിൽ നി-
ന്നടർന്നു വീഴുന്നുവോ, മിഴിനീർ ?
വേദന താങ്ങുവാനാവാതവളിന്നും
വിങ്ങി വിതുമ്പുന്നുവോ , നെഞ്ചിൽ ?

നമ്മൾ മാനവരാണവളുടെ വേദന തൻ
കാരണമെന്നറിയുക സോദരരേ.
നമ്മെ ശപിക്കുവാൻ പോലുമാവാതവൾ
രോദനമുള്ളിലൊതുക്കിടുന്നു.

പച്ചപ്പുടവയണിഞ്ഞ ഗ്രാമങ്ങളെ
കോൺക്രീറ്റുകാടുകളാക്കുന്നു നാം
പട്ടിണിക്കോലങ്ങളാം മൽ സോദരരെ
ഭ്രഷ്ട് കല്പിച്ചു മാറ്റി നിറുത്തുന്നു.

മാനത്തിൻ മുത്തായ വർണ്ണപ്പറവയെ
സ്വർണ്ണക്കൂട്ടിലടയ്ക്കുന്നു നാം.
തുള്ളിക്കളിച്ചൊഴുകും നദികളെ
മാലിന്യക്കൂമ്പാരമാക്കിടുന്നു.

പ്രകൃതിതൻ സൗന്ദര്യമാകുമാനം
പിച്ചിച്ചീന്തിയെറിഞ്ഞിടുന്നു.
ഭൂമിതൻ ദുഃഖഹേതുക്കളിന്ന്
നാം തന്നെയെന്നൊന്നോർത്തീടണം.

തായതൻ രോദനം കേൾക്കുന്നു നാ-
മസഹ്യമെന്നോതി, ചെവിയടച്ചു.
ഈശ്വരനല്ലാതെയാരുമില്ലിവൾക്കു
സന്താപമോക്ഷമേകാൻ.

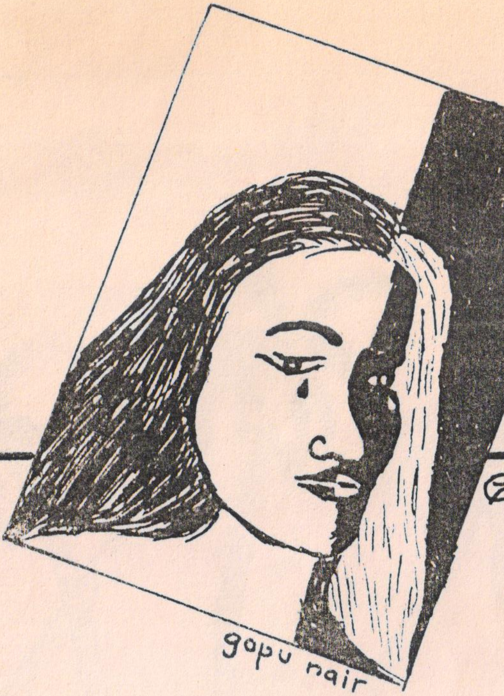

ഏകാന്തതയുടെ താളം

ഷേർളി. എം. എ. (1998)

യാമിനി മൗനം ഭജിച്ചു
അവൾ ഏകയാണ്, ദു:ഖത്തിൻ മാനസപുത്രിയാണ്
മോഹങ്ങൾ ഇഴനെയ്തെടുക്കാൻ പഠിച്ചവൾ
നിർമ്മമിതയാം കിനാവിനെ മറക്കാൻ പഠിച്ചവൾ
ആപാദചൂഡം മുങ്ങിയൊരാഴിയിൽ,
ദു:ഖകയങ്ങൾ നീന്തിയ നാളുകൾ
ഏകാന്തയാമങ്ങൾ, മരിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ
കുങ്കുമച്ചാറ് പടർന്നൊരു ചേലയും
കാലമേറെ കടന്നുപോയി, ഇഴനെയ്ത മോഹങ്ങൾ
ദ്രവിച്ചുപോയി
കരിപടർന്നൊരീ ജീവിത നിലാവിൽ വിളറി-
വെളുക്കുന്ന താരശോഭയും.
'എന്തു ഞാൻ ഓർക്കേണ്ടു, എന്തു ഞാൻ ചൊല്ലേണ്ടു
വരുംകാലമെല്ലാം മരീചികയാണെന്നോ
മോദത്തിൻ വീഞ്ഞ് നുകർന്ന കാലം....
ഇന്നെൻ ചഷകം നഷ്ടമായി
പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞില്ല, ശലഭം പറന്നില്ല,
തേനീച്ചക്കൂട്ടം തേനും നുകർന്നില്ല
മരുഭൂമിയാണോ, എൻ ജീവിതാരാമം,
വറ്റിവരണ്ടുവോ എൻ മാനസതടാകം?
ജ്ഞാലം മറക്കുന്ന മാന്ത്രികനോ
കാലം വെറുക്കുന്ന മന്നവനോ
സത്യം മറക്കുന്ന കാലമോ
ഏതാണെനിക്കേറ്റമസഹ്യം?
ഞാനൊരേകാന്തപഥിക, വഴിയറിയാത്ത
വഴിതേടുന്ന, ഒരു വെറും പഥിക മാത്രം!"

DRAWING : AMBILI·A·G· (2000)

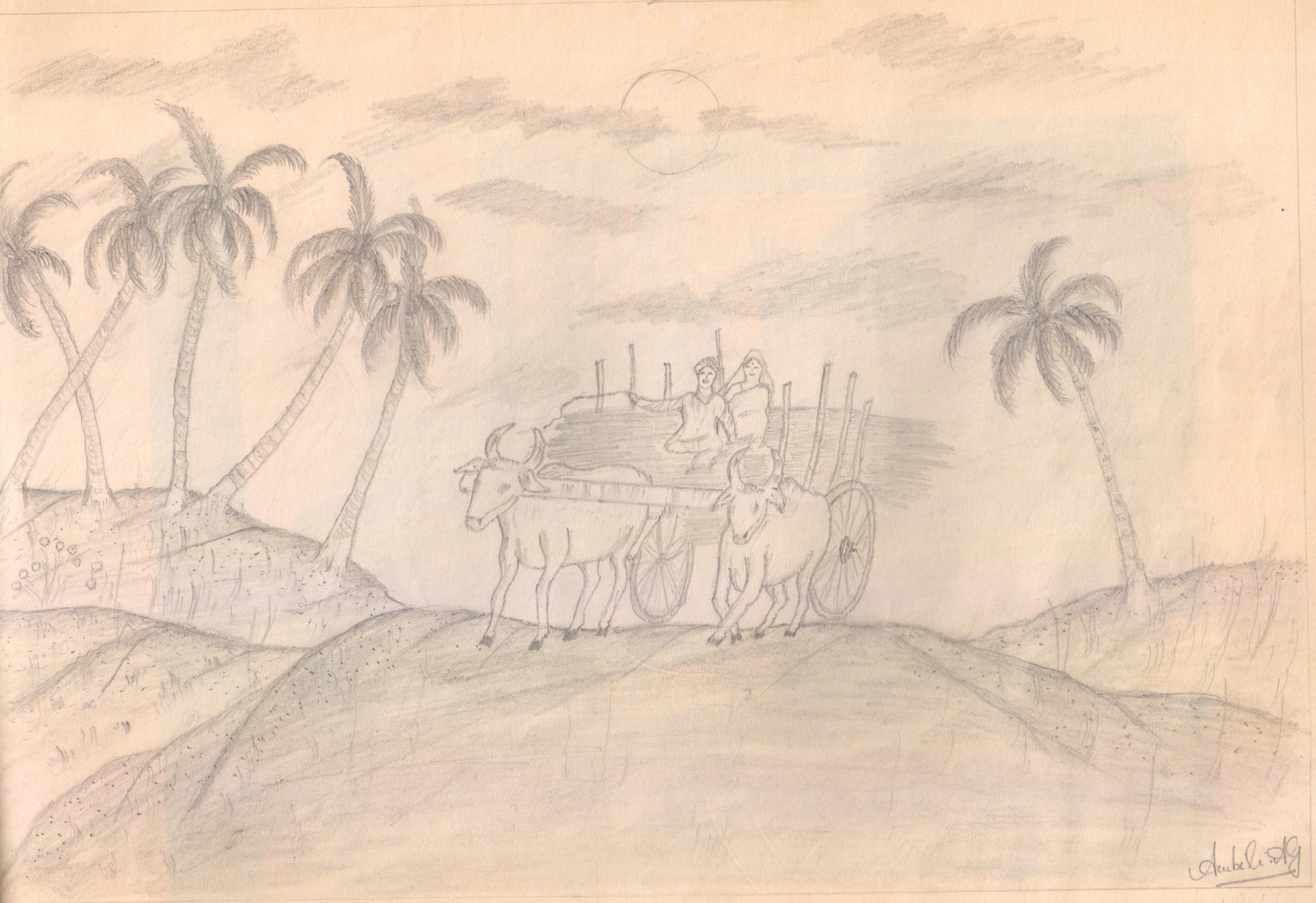

പെയിന്റിംഗ് - ദാമോദർ റാവു. M.TECH.

FOR YOUR COPIES

CONTACT WITH

Dr. P. Shaji James.
Asst. Proff.

P.V. Sooraj Kannan.

L. Joe Joe Bovas.

Magazine Committee 2001-02